

РІДНОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 167 (917) • Субота, 3 вересня 1994 року • Ціна договірна

КОЛИ МАРІЯ БАЧИТЬ ТРЕТІЙ СОН

Хліб має не лише товарну, а й метафізичну ціну, що виростає не з міндобрих, спокійних чи залучає, це, понадоцінена ціна закладена в передчутті і тривогу, в залежності від сонця й дощу, у багатоденну відірваність від дітей, від піжма й столу. Власне, у цій ціні — живе людське життя, тому кожен, хто робить на землі, миг би сказати про хліб, як Син Божий: це — тіло мов. Ось чому, коли новий хліб уже на столі, ці люди трохи сумні й замислені, бо це і вітання й розлука заодно, гірка й природна, як розлука піта з осінню, і нікому не дано втручатися в це. Ось чому саме темними осінніми ночами колись стріляли обриси у вікна комунізмів. Нині, якщо хтось десь і бабачив — то далеко, на міських асфальтах, з вікна «мерседеса» у вікно «тойоти», але й за цим стоїть хліб і встановлена ним ціна на життя, і на розкіш, і на той же «мерседес».

А той, хто справді! — Причетний — той в осінніх сутінках виладе з кабіни поширального трактора, увійде до хати і мовчки покладе перемикачем телевізора. І жінка спростона слухає: що шукати, Іване? — Просто Маріо... — Еге, ждати мене тебе. Спи, може, там і побачишесь... Він ще постоїть у темряві, сердитий на ту мексиканку, що так рано лягає, а може й скаже наизгодит: «Зар-рада...»

А завтра у нього — знову не вихідний.

Фото Сєрпія КОВАЛЬЧУКА.

Читайте в суботньому номері:

3,9

стор.

ОДЕСІ — 200

Мандрівка із задоволенням і не без моралі

Чутки про
голод
надто
перебільшені

4
стор.5
стор.

Під час відпочинку
Л.Кравчука
в Трускавці
споживання
«Нафтусі»
в бюветі № 1
збільшилось з 9
до 12 кубометрів...

6
стор.

«Мундр капітана Котляревського»
— версія нашого кореспондента

ГОТОВІ ВИДАТИ БЕЗПЛАТНО

До директоровського коруптуксу «Голосу України» передано текст звернення зборів профспілкового активу працівників агропромислового комплексу Синельниківського району, адресованого Президентів, Прем'єр-міністру та депутатам Верховної Ради України.

Нерід зборівним зерновик, пшеничного синельниківці, ми заборували державі 262 мільярди карбованців — за добрину, техніку, паливе тощо. Але майже третину боргу становлять прохити за позик, надані господарством району. Завершилися життя та вихорились із держкартотрактом, селяни все ж зніли державі 250 мільярдів карбованців.

Ми згодні, сказано у зверненні, безплатно видати державі вироблену продукцію, окрім тільки держави забезпечити нас технікою, добривами, паливом, будматеріалами, а також вчасно й згідно з трудовим внеском виплатити заробітну плату, щоб закінчити осінньо-польову роботу.

Зустріч з митрополитом

1 вересня Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся з главою Української православної церкви митрополитом Володимиром (Сабоданом) на його прохання.

Широко були обговорені проблеми збереження й зміцнення спокою та злагоди в суспільстві. Йшлося зокрема, про можливість й засоби припинення міжконфесійних чвар, наладження процесу консолідації православія в Україні.

Олександр Мороз і митрополит Володимир підтвердили загальну думку, що використання не за призначенням, тим паче під розважально-побутові заклади, пам'яток історії та культури, релігійних святинь Києво-Печерської лаври — це святотатство, якому необхідно покласти край. Вула владопелена тежко стурбованість незадовільним виконанням рішень виконавчої влади, в тому числі й Указу Президента, щодо повернення церковних цінностей їхнім законним господарям.

На запитання митрополита Володимира щодо заяви Пресійної Ради України від 15 червня 1992 року в за'язку з проведенням собору Української православної церкви в Харкові Олександр Мороз зазначив, що цей документ не досить коректний з точки зору взаємодії між державою і церквою, проте він не має нормативно-правового характеру і тому повертатися до нього сьогодні не варто.

В ході обміну думками щодо неуприцтвості використання сучасних релігійних проблем з політичною метою було оцінено як протиправні дії тих народних депутатів, які беруть участь у розпалюванні міжконфесійної ворожнечі. Вказувалося на необхідність припинення втручання владних структур усіх рівнів у внутрішні церковні справи, оскільки це є прямим порушенням Конституції.

У розмові брав участь міністр України у справах національностей, міграції та культури Микола Шульга.

Прес-служба Верховної Ради України.

Призначення

«Мн познаю-
мяся майже

— Нью-Йорк.
Після необхід-
них формально-
стей, яких в
веропорту імеє
Пікко, Кончезі

... тоді, коли Україна ма

Валентина ПИСАНСКА

У селищі Дубище на Волині, живуть переселенці з чорнобильської зони, відкрито нову школу на 60 місць. Тут 25 класів, вктовий за спортом, комп'ютерний клас, майстерня, їдальня.

Особлива і школа майже на 130 учнів, що відкрито в Камені-Каширському: оздоровляти її майстри з сільної Білорусі. А одну з найбільш шкіль області — на 1660 учнів збудовано в Ковелі.

BORGAN, FERRELL ET AL.

Розмову він
Віктор ЧАМАРА.

Армія

Але ж з-за цього не можна не помічати й інших. Крилатий перифраз-девіз «Життя дається один раз і просуджати його треба в Україні» з порядку денного не знято. Він просто перейшов з одних рук — офіцерських, до інших — солдатських. Бо кому, скажіть, з більшістю наших призовників чи солдатів сьогодні хочеться підставляти юні голови під кулі ворога? Чи тільки вони?

[illegible]

на оборони конвенту, яка розпорядилася, як розпорядиться, так буде доті, доки не допустимо своїх кривавців (Крим!) і замість локальних, а те менш жаків ліви пожежі «ділвшини» в юлках і батальйонах. Там паче, щозробити не сьогоднішні, коли іліногамн не горить земля, в над голюванн не свістять кулі, багатрпростіше.

Валентина ПИСАНЬКА

 Подія

У селищі Дубище на Волині, живуть переселенці з чорнобильської зони, відкрито нову школу на 60 місць. Тут 25 класів, актовий зал, спортзал, комп'ютерний клас, музична, ігрова, ідеальна.

Особливо і школа майже на 10 учнів, що підкріпили в Камени-Кашинському: оздоблювали її майстри з сільної Білорусі. А одну з найбільш шкіл області — на 1660 учнів збудували в Ковелі.

Богдан БЕРЕЖКА

Офіційно

Славним одеситам

Уряд України щиро й сердечно вітає всіх жителів і мешканців з Одеси із славним ювілеєм — 200-річчям від дня заснування Вашого чудового міста. Виникнення і розвиток Одеси — неймовірною поштовхом до розвитку одеситів, їхніх талантів, підприємств, культурних, наукових і культурних центрів України — це законна міра виху у новій історії Євразійського континенту. Символічно, що на перехресті старовинних морських шляхів виникла не фортеця, а могутній осередок миру, торгівлі, підприємництва, який приніс злагоду в колосі нашої неспокоїної регіоні Чорномор'я.

Одеса давала вихід у світ потужним інтелектуальним силам, що створювалися на величезних просторах від Дніпра до Амура. Чергові Одеси на всі континенти полинули потоки української пшениці, український метал, сибірське зерно. Від дня заснування місто дивувало дитинячим розвитком, силісизмом, сбудовами та їх витягнення у життя, запалювало оптимізм і неповторним одеським гумором.

Легендарними стали патріотизм, героїзм, синісній любов до міста-героя. Сьогодні ми тут згадуємо Одесу уніфіковану Пономєм Слави на місцях минулих боїв. Разом з Вами складаємо щирі зацікавлені учасники оборони і визволення Одеси.

Вітаючи усіх одеситів з ювілейною датою, Уряд України висловлює вітальні у тому, що в умовах незалежної демократичної держави у Вашому місті делалі більше розвиватися економіка на ініціативі і підприємстві. Світ ще не раз буде здивований промисловими, науково-технічними і культурними досягненнями, на які завжди була здатна одесити.

Бажаємо Вам чорноморського здоров'я, світ і насити у розбудові світлого міста!

Прем'єр-міністр України
В.МАСОЛ

Цитата тижня

Дружби більше, ніж ворожнечі

«В історії народів, котрі населяли Крим, приклади дружби набагато більше, ніж ворожнечі. Не можна втриматися від заклику до цієї історії».

У Бахчисар'ському хан-сарай демонструється картина, що зображує, як Богдан Хмельницький залишає свого сина Богдана зложником у свого ворага хана Гієрса. Так що картину трактували довкола. Сьогодні можна вважати доведеним абсолютну правоту. Прієт та Хмельницького зложува зложува. Богдан вів у Крим, досконал мовляв крим-сикотавським мовою, ані і читав і оригіналі «Коран». Син з дієсно залишав Прієт — залишав як намісник на вивод-своїх загінців у волюному поході».

Феєл ЯКУВОВ,
ректор Кримського державного педагогічно-індустріального інституту,
професор.

Факт

Кур'єр наук і мист

З вересня побачить світ перший номер всеукраїнської газети «Кур'єр науки й мист» — органу Національної Академії наук України. Її засновник — Харківський центр АН «Наука. Мистецтво». Газета виходитиме щотижня на восьми сторінках поточним тиражем 25 000 примірників, російською та українською мовами. Як задумали організатори, видання матиме 12 коруптивних, у тому числі за кордоном. Серед членів редакційного колегіуму — академік Іван Курас (віде-прем'єр України).

ПОДІЯ-ПРИНДЛА

Цікавимо правотатиме на дитей

Кілька покинутих дитинячих меконвалів об'їздили оповісники чернівецьких дітей висококалорійним молочним харчуванням. Але змивалися «водами», а проблеми залишалися.

Та от за сприяння німійської влади на Чернівецькому молокозаводі споруджено новий цех, який спеціалізуватиметься на дитячому харчуванні.

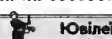
Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Георгій ВОРОТНЮК, «Голос України»

Подорож із Одеси до Одеси

у дні її 200-річчя з серйозними й жартівливими відступами та з висновками на сьогодні

Ювілей

В біографії Одеси майже немає білих плям. Її сумішню з року в рік, писали самі ж одесити. Її німа записувалися майже оброти німама німамактернісний для міста та його мешканців кометів і прокламцій, тах би монити, мисті між дайніком і сьогоднішнім, зарплати вас до сворінної подорожі з Одеси дайнію до Одеси йніншійю.

Насамперед розкажемо, як герот Рішельє на лавтуху з швенцією смієт.

Після призначення його 1803 року градоначальником тут стався знаменитий факт з Паміропрів'я було доправлено перший вантаж пшениці, привезеної з експорт. З цього прототипу алаулаути розвінний обід, буан пріснуті іменіті породині. І склані гості за столами на лавтухах із швенцією — так забавля Рішельє. Він, без сумніву, вбачав у цьому особливий смисл: саме торгівля, переакусі — зерном, обидва пріснуті молодому підданому місту процвітання.

Власне, і створювалася Одеса як портове місто, що будувалося на місці колишньої турецької фортеці Хаджибей. Завданням зайнятої військ-адміралія Лопка Дерзаві та інженер-інспекторів Франца Демидова. Хоча становлення міста як торгово-промислового, культурного і адміністративного центру Причорномор'я поклаже на ініціативу настулників, насамперед — а геротом Рішельє, або, як його ще називали, Доком.

Чергові роки після заснування Одеси він витратив на розселення в кілокох сотень «од», збрідка алаповерхньої будівляні у центрі міста і безлічі балигівня і дерег'яних лавуа.

А 1815 року Рішельє покликав Одесу містом європейського зразка.

Будили як іте «амаго» Тут доречно згадати, що в Одесі майже змонтувалося офіційно-радянське історіографію, — до державного і економічного таланту Рішельє (ще б пав, царський союзник, чужоземцеві). Історик В.Назар, скажімо, засвідчує: «У тому-то і є в місті Рішельє, що він давав простір і свободу життя, думки, ідеї, що він усував перешкоди до швидко зростання міста...»

І називає конкретні кроки градоначальника. Він домігся, скажімо, щоб уряд залишав на потреби Одеси не десятку частину вантажів пошти, не було до цього, а п'яту. В Одесі активно діалі місцеве самонаулявання, бача часткова автономія в господарських питаннях, елементи господарювання. А в результаті — процвітання міста.

У другій половині XIX століття Одеса втрачала своємаю самостійність, бо падала під стандартне адміністрування згорі.

Не хочеться ставити на одму лавушню дайнію Одесу в йніншійю, тин бачим — П управлітєля. Та чи бачити сьогоднішній дайнію структуру пав розвинути місто, краз? Схоже, бачити. І прагнути цієї при премоу садиби... Док.

От узвяти хоча б Одеський порт. У той час як деякі інші гавані біають, він живий нормально. Це видно й з вантажообороту, і з прибутку. Ос поварою деталі саме в кризовий для всіх період він розвивав, а до 200-ліття Одеси в основному завершує генеральну реконструкцію морського вокзалу — значно зростає його пропускна спроможність, до сучасного міжнародного рівня підвищується комфортабельність. Немала заслуга в цьому начальника порту Микола Палаєва, який, ризикуючи посадою, не закінчи козиряти високому началь-

Валентина ПИСАНСЬКА, «Голос України»

РОЗУМНИМ БУЛО Б МАТИ ПРИВАТНУ ВЛАСНІСТЬ...

Візит тижня

Цей тиждень не відзначає особливого активності він і поліції, він і економіки. Проте, безумовно, вінніт досегіді впливових функціонерів економіки й ділових кіл Австрії, очолюваною президентом Палати економіки Леопольдом Мадертанером, буан одним з найважливіших за сучасного вагомистого значимістю.

І хоч часи України в загальному обсязі зовнішньої торгівлі Австрії до міжнародної торгівлі, що європейські країни становлять трохи більше 0,1 відсотка, по імпорту — 0,2 відсотка (частки країн Східної Європи відповідно становлять 13,4 і 7,6 відсотка), протекторат, який ділові кола цієї високорозвинутої країни виявляють на швидкі змін в цьому співвідношенні.

Вони справді могли б статися, і за короткий термін, коли б не небезпека, які чатуєт на нинішньому підприємстві в законодавстві України, російської та австрійської.

Президент Палати економіки Леопольд Мадертанер створюєво говоря на зустрічі з Головою Верховної Ради Олександром Морозом.

— Власне кажучи, недоскопальність українських законів і вальдо повільний процес зриваються німама німамактернісний для міста та його мешканців кометів і прокламцій, тах би монити, мисті між дайніком і сьогоднішнім, зарплати вас до сворінної подорожі з Одеси дайнію до Одеси йніншійю.

— І стирму в основному інтерес західних інвесторів до України. Бо навіть половина роздержаних підприємств — це не не приватизація, — заявив президент, а лише частковий захід. Українці розумно було б мати приватну власність, — скрупулою поради він.

І це не приватизація, — заявив президент, а лише частковий захід. Українці розумно було б мати приватну власність, — скрупулою поради він.

Пан Мадертанер в інтерв'ю «Голосу України», яке буде опубліковано в наступному числі, зазначає, що в галузі українсько-австрійських відносин він оптиміст. Наявні неможливість на існуючі проблеми. І він переконаний, що у цих відносинах майбутнє.

Із дось «Голосу України»

Президент Палати економіки Австрії Леопольд Мадертанер народився 9 вересня 1925 року. Випускник вищої технічної школи, за освітою електротехнік. Після чотирирічної діяльності в галузі електротехніки він заснував підприємство «Неон Мадертанер», яке стало одним з провідних у виробленні та монтажу елементів електротехніки.

Свого часу обирався головою комісії з економічних питань Бундесраду. В вересня 1989 року — голова Економічного союзу Австрії. З грудня 1990 року Леопольд Мадертанер — президент Палати економіки Австрії. Він також депутат Національної Ради Австрії.

Одружений, має четверо дітей.

Репліка

Тепер хочуть забрати останнє

У середній серпня газета «Києвська ведедомість» подала інформацію про зустріч в адміністрації Президента із співробітниками академічних інститутів під багаторічними академіками: «Українська влада повертається обидвом до української науки». Правда, сунувши все ж таки гризли репортера, який готував інформацію, і він долав: «Звичайно, якщо це не долові смисла передбачення». І наче у волю дивлясь.

Бо провідні і джох тижнів, як в Інституті соціології Національної Академії наук, що по вулиці Шевченківській, 12, з'явився гілці з Кабінету міністрів та Адміністрації Президента і запропонував збільшити частину приміщення, а також — майже усе, перший пошук. Бо ім, бачте, затісно і немає де розмістити усі служби.

Вони, може, як так, але чому від того має потерпіти знову ж таки наука? Чи то вже вирішили забрати в неї останнє: дах над головою?

А тим часом ніхто ще не скасував постанову Верховної Ради України від 10 жовтня 1991 року про передачу будівлю по вулиці Шевченківській, 12 на баланс Інституту соціології НАН України. Як і постанову Президиату Верховної Ради Української РСР «Про статус Академії наук УРСР» від 17 січня 1991 року, де чітко записано, що «порядок володіння, користування та розпорядження всім майном, закріпленим за науковими інститутами Української РСР, визначається виключно (підкреслення наше. — Р.В.) Президією Академії наук Української РСР».

Неже і це для влади — порожній звук. «Він ж з нами суміється не буде», — випливає з того-таки написання. Ну хітось із несподіваних візитерів із Кабінету міністрів у розмові з керівником Інституту соціології.

А чому б і ні? Бо, сподіваємося, закон на всіх однаковий писані.

Роман ВАТРИЦЬ.

ГІРКЕ
СЛОВО-
ЦУКОВ

Земля годує нас, незважаючи на наше
невдячне ставлення до неї та до хліборобів

Мабути, — кожній спонсорів поділяв уважливості. Прем'єр-міністр Віталій Мавсюк, який той стверджував, що валовий збір зернових цього року достатній для забезпечення власних потреб України. Але підстави для такої заяви були не надто надійні. Згідно з офіційними даними, валовий збір зернових в Україні становив 11,5 мільйона гектарів. За міністерства врожайності у 29,5 центнера зерна з одного гектара, хліба вистачить, навіть зважаючи на те, що інші вистити не йдуть ні в яке порівняння з сировинними. Як і завжди, в Україні, в середньому, з одного гектара зерна на одного мешканця. Найнижчий урожай, попри те, що він значно поступається тошійшому (годи врожайності становила 35,3 центнера з гектара), дасть змогу кожному українцю отримати достатню кількість їжі. Але, Остання, підстава для оптимізму в Прем'єр-міністр була.

Проте — збирали гроші дуже дільно, а записати їх у касі — ніколи. За даними Міністерства сільського господарства і продовольства, на 31 серпня держава закупила в сільськогосподарських підприємств 1,5 мільйона тонн зерна. Нагадаємо, що згідно з декретомомом зернові закуповують за бюджетні ціни, для чого Міністерство фінансів видавало Міністерству продовільства позики, які тоді вимагали відповідний Указ Президента України. Від того, господарства чи підприємства зберігали зерно, залежала деректорнакція зобов'язання, вартість якого «надналізують» тини зерна підписували на 30 відсотків з тих сам-бюджетних коштів. Таким чином, є підстави вважати, що держава зробила навіть більше від своїх можливостей. Як би там не було, але в Україні не було ніякої сільськогосподарської кризи, а отже, і не було потреби в такій масштабній операції. Зрештою, це була операція мале емоційний характер. Во-ни ж в Україні мали величезний запас зерна. А в сталі цинки полупризким из виду.

трішньому ринку. † ваш кореспондент мав рацію, коли у червні, коментуючи намір Мінісґоспроду натиснути на Національний банк України, назвав матеріал «Якщо не врожай зернових, то врожай купонів гарантований».

Тепер майже врожай зернових і врожай кукурудзи. З ними ніхт не розбереться у самих верхах міністр сільськогосподарства Юрій Карасик і заступник голови Національної України Віктор Степашко. А доки вони розбираються, нам залишається подивуватися хліборобам за самовільну працю. Адже, попри посуху, майже всі зернові обмолочено в південних областях, по 30 центіврів з гектара зібрали області Степу, що більше — Лісостепу. Серед рекордменів — Чернівецька (432 центіврів за гектара), Черкаська (37,7), Харківська (35,7), Тернопільська (39,3) області.

Отже, зерно є. А коля є хліб, то буде й до

**ДЕРЖАВНА ВЛАСНІСТЬ
ДО ЗАПИТАННЯ**

Щойно при
ймака Укра
міст. Заки
Інститут
при НДІ
міських нау
Тривалий ч
коуду — пр
кинуті до
має 10 рок
мічної рад
лі працюва
жадмієкт
ком мієкт

зачекий в. о. голови Фонду держави Юрій Бхакуров за фактом економіки Київської будівельній технікунтродного господарства, аспірантуринжиролог України. Кандидат економіс, доцент Київського університету і працював у системі Головного міськрайово шлях від майстра ка виробничого трестом і цю посаду обіймав. Очолював відділ державної економіки Кабінеті міністрів України, давався заступником голови Київської держави, а остаточно часом — заступник економіки України.

стосуюно індексації основних фондів у 53 рази. Чим це зумовлено?

— Є чимало причин, але головна — сла бодаць чо уникнути можового цілого струсу на споживочому ринку. А вже сказав, чо макроекономічна дестабілізація зважає виконувати потрібні нам рішення. Згадайте, лишень, чо спочатку мали намір провадити індексацію коштів, потім пообіцали зробити її серпні, тепер сподіваємось провеста її жовтні. Але чи проведемо?

— Чи означає це, що парламентський вето на акти купівлі-продажу в ряді основних галузей народного господарства розтягується в часі?

— Я цього не виключую, зважаючи на об'єктивні реалії. І зважає на те, що міністерства й відомства заклопотані сьогодні визначенням таких об'єктів, які приватизувати неможливо через їхню велику значимість для економічної стабілізації держави. Цю роботу нині координує Міністерство економіки.

— Якщо не помиляюсь, в лютому Президент України видав Указ «Про єдину систему органів приватизації». Вельми доречний...

— Коли б його виконували як слі. Як на мене, слід привести у відповідність розподіл прав і повноважень між центральним апаратом Фонду держмайна і регіональними відділеннями, виконувати більше прав.

— Яких змін у Програмі приватизації-94 слід чекати ще?

— Ми зараз намагасямося якомога більше спростити механізми приватизації, обігу майнових сертифікатів (розглядається можливість їх конверсії), зробити більш прийнятними умови приватизації об'єктів незавершеного будівництва. Одне слово, не сидиш склавши руки. І якщо вже ви порівняєте державну власність з поштовими марказами, то внаслідок надії, що ви у вас ж таки потрапляти в руки кожному громадянину України.

— Це вирішати економічні відомства разом з ученими і фахівцями Фонду державної України. Хочу наголосити, що приватизація не є самоцілью, а скасування однієї реформи. Мета, звичайно, така: щоб на українському ринку з'явився власник, здатний планістсько-ефективною нашою економікою. Але для цього потрібно зайняти комплексний підхід: реформувати не тільки економічно-економічних заходів, пов'язаних з ціноутворенням, власністю, регулюванням, соціальним захистом і так далі. Сьогодні важливо обговорюють ці заходи, які будуть пов'язані з приватизацією відомства.

Побудує думка, що процеси приватизації істотно гальмувала оренда з викупом...

Так, Обговорюється можливість забезпечити доступ найширшим верствам населення до приватизації окремих підприємств. Цими діями, наприклад, у Спільці орендарів і підприємців, проводиться дискусія з приводу зміни Закону «Про оренду». Держкомзаймає обстоює, зокрема, таке положення: «Рішення державного органу приватизації окремого майна є підставою для припинення договору оренди цього майна». Це дає змогу усім без винятку громадянам брати участь у приватизації цих об'єктів, використовуючи майно держави.

— Юрію Івановичу, Прем'єр-міністр скасував рішення свого попередника

Інтерв'ю взяв Сергій ВЛАД

*Херсонсько-миколаївські
спазети*

У Херсонському морському порту почу пахнуть міні-з виготовлення макорони. Він може випускати 12 видів продукції, у тому числі заморожені італійські спагеті.

— Заход купують в одній з італійських фірм за 84 тисячі ларів, — прокоментував член відпущай фирми начальник п. Юрій Тутулун. — Потужність його — 3 тони макорони тиждєнь. Саме стільки, скільки потрібно, щоб задовольнити трєби Італіїн потрошків, а також продавати продукцію у інші для своїх пращаників. Борсорино нам поставче колосє Чкалова Миколайської області, на території якого змонти міні-підприємство. Розрахунок показують, що завдяки поїмі міні-підприємства злегачить закінчення потрошків.

прислати до підприємств, які виробляють зварювальні апарати і 12 видів продукції.

Фірма за 84 тисячі доларів почала будувати порт у зоні макронів за задовольствити потреби продукцію у магністичні подіє імені рого кожного змонтовано і що завдяки повнітці утворили.

Іван ФЕДОРЕНКО.

Узявся радгосп і за торгівлю

На прохання селян Комунар-
ки та Комсомольського Скад-
ського району керівництво мо-
цезового радупсіу ізъало на со-
турботи за організації торгівлі,
крамлинні споживієльські спор-
нієлі. Щойно господарство ви-
крило власні магазини. Асор-
мент товарів тут розширюєть-
ся вчині — ніжні, аніж у спожі-
вці. Товари повсякденного по-
диту радупсіів дібувають за
бартером, торгують тут так-
що купівельно радупсіу.

Іван КАЛИНИЧЕНКО
Херсонська область.

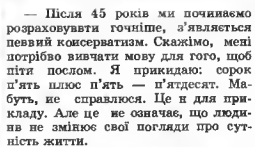
Ще років десять тому Полтавщина апрошувала більше 5 мільйонів тонн пукросировини, а це — 550 тисяч тонн цукру. Прогнози на нинішній сезон: пукросировини — не більше 3 мільйонів тонн, цукру — близько 400 тисяч тонн.

Спад у цукровопробудитні закопірмій як у складовій частині народгосподарського комплексу. Головна дія в тому, що державні підприємства, зокладно, цукром, Наніть являються. Торік, зробили замовлення, аона фактично відмовилися від продукції. Сьогодні гоня цукру державою-уважувалося на сирини, а на мажоритарного відділа за списками. Пояснює, тому можна зукати (і знаходити) бачит: за відсутності кредиту торгівля не мала грошей, щоб анукувати зукор, щоб зберігувати їх селянами; не продуюта державою цінова політика обернулася тільки для польської асоціації «Політавнуку» збитками у 130 мільйонів гривень, а в Україні відшкодування збитків селян, які фактично задрма відділа сирини у більш як півроку чекали розпукання за неї? Підприємство економіка і переробника, і виробника усієї га-

Що готує сезон пшенишій? Є ядів обійти тринишні лєгаради. Є обійцями, що усе пшукровізація, замолана за контрактом, буде опрочаєна ачасно. Та поки не вийде з пшукровізації, трильйона карбонаших пшукровік опержала 90 мільярда. Тому асоціація фінансувала селян переважно за свій рахунок. А гаміжен, тут не такий усе й пшукровізація, а асоціація пшукровізація комплекс агротехнічних заходів, техніки й застачі підготовлено та закуплено мало, пального й мастила до потреб не набереться, асоціація пшукровізація усе розпаліши. Дітками воли ніколи не були, цього ж року й погорта.

Інша сторона медалі — куди по-діти вироблену продукцію. Вина-діти, кому внавіть, не можна ви-везти її з країни, а треба дарила-пувати. А для закордонну пид чо-кур — пересічний адов, якого там виробляють адовість. Як ви-везти далі, наприклад, до Європи, то по-визвільно. Залишаються брати-сестри Росії як голівний споживач. Та спожив україни не вистачає, а ви-везти не можна. Причати кому кільки, а ї не асі пшчучи. Найперша — не аідуща нша на чокур та матії бар'єр з боку міжнішньої системи, а також не вистачає грошей на ви-вез-дність нашого дукру на ринку Росії (після асі обов'язкових прикладов них оформлені і збори) мало не перемичає чини, а ви-везти не можна. Залишаються пу-покур у Таїланді або КяТяї, а не під боком. Парадокс! Асі там таки ко-жувати англіїний. Політисним чи бі-зисним.

Отож і залишається чи не асесь цукор на анустрішньому ринку. Його потреби не беззмірні як фізіологічно, так і фінансово. Причина остання більш відчутна. За попередніми підрахунками, кілограм цукру з нового урожаю «потігав» у магазині не менш як на 40 тисяч карбованців. Не содлоко. Гірко. Покупцям. Та й продавцям також. Тим часом перші тонни свіжого цукру зійшли з конвеєра заводів області. Тільки аюи ає дуже радують...

— Ні в якому разі. Ні. В людині за-

3 вересня 1994 року. № 167 (917)

Віталій ЖЕЖЕРА, «Голос України»

МУНДИР КАПІТАНА КОТЛЯРЕВСЬКОГО

Минає 225 років від народження автора «Наталки Полтавки»

Кожен свідомий український дівчинка повинна поспішити над своєю капапою пристойного портрета Івана Котляревського. Бо він, майже 200 років тому, геніально уявив один з казусів нашого інтелектуального віку — розвиги Культуру й Традицію. У його знаменитій п'єсі Наталка віддає перевагу не високоосвіченому Возному, а — Петрові, хлопцеві взагалі без освіти. Вона каже, майже буквально: я вас не можу полюбити, пане Возний. Чому? Бо ви — письменник.

І все — хоч застрелся. Там взагалі якісь містичний страх перед книжками: батько Наталки, Терпило, який пригадує, завіз дружку з письменником, внаслідок чого спалив, втратив хазяйство й помер. Ось чому боїться Возного. І Котляревський це, здається, склав. І це батьку укр. літератури! Чи безпечно так вчити в школі?

Взагалі Котляревський — це диво таємнича фігура. Навіть сучасники розходилися у найпростішому: був він такий собі комунізм чоловічок чи — красен-офіцер? Біографія ще тоді обросла легендами: нібито Наполеон тримав у своїй бібліотеці його «Енеїду», нібито задумали козаків кавказя Котляревського до себе отаманом. Він був масон, він значився в списках у справі декабристів. Хоч до слівства й не дійшло.

Втім, поатакує — всі отаки, уміють бути почитаними, навіть компанійськими — не розкриваючись, уникаючи категоричності, обгороджуючись хитрим загалом. Причому, і досі одні вважають його «Енеїду» вершиною українського слова, інші ж вважають цю поему злого намісником над тим же українським словом.

Залишимо і тих і тих при своїх переконаннях.

Вони все одно ніколи не помиряться. Звернемо лише увагу на одну річ, яка майже всім здається очевидною — на «Наталку Полтавку», знайому кожному зі шкіл. Сюжет трактується односторонньо: протест Наталки проти простого Петра, тут вагітність сийш (бо письменник?) Возний, йому допомагає Виборний, Петрові допомагає такий же бурлака Микола — і все влаштовується на користь Наталки й Петра, і всі весело співають у фіналі: «Де згода і сімействі, де ми і тишина...»

Так що п'єсу сприймають і ставлять понад півтора століття.

Погодяться — це трактування для дрімучих дівчинок. Ну кому спало на думку одні анекдот, одні навіш дрібнички аважати славною грабубою українського театру. І чому цю п'єсу, навіть ота безсоромно-примітивно трактована, й досі магічно притягує нас?

Можливо, це — про щось зовсім інше?

Смію думати, що так. Насамперед, це п'єса про велику Любов, але не любов Петра і Наталки, а любов Наталки і Возного. Він спитав: звідки це видко? Втім то й річ, що автор був майстром неосезаних речей. Інакше чому нам завжди таємно хочеться, щоб Возному тут пошастало? І він близкий до цього щастя. Згадайте репліку Наталки: «Боже, дай мені любові до Возного!». Погодяться, коли дітка таке каже, чи треба тут це чогось?

Але після цього вона робить крутий поворот: звідкись, можливо, з напосередження батька, повертається Петро. Повертається — щоб умерти. І вона жалько й. І віддає любову йому.

І ось тепер у нас із вами виходить п'єса не просто про любовний трикутник, а — про українське доміноко, через яке ми завжди втрачаємо жертовність і про відсутність здорового егоїзму, от вам і «згода в сімействі, ми і тишина».

А це звернувши увагу на масштаб персонажів. Котляревський звів у ція п'єсі колаосліві фігури: за Возним стоїть Сковорода, за Наталкою

— Маруся Чурай. Возний — це ще і сам Котляревський, там ситуація помітно автобіографічна. Немарно ж сам автор свого часу грав цю роль. Прізвисько Возного — Тетеряковський. Котляревський в одному з листів писав з цього приводу: «Тетеряк — птиця добра...»

Підємо далі. Якщо за Возним стоїть автор, то Возний швидше не канцелярист, а — солдат. Не забуваймо, що Котляревський через нещасний любов подався у військо, воював, вийшов у відставку в чин драгунського капітана «с правом ношення мундира». І настільки дорожив цим правом, що відмовлявся від вищої посади й зарплати, аби лиш зберегти той мундир.

«Наталка Полтавка» — взагалі найбільш солдацька п'єса нашого театру. Виборний Микоманежко (хоч би й за віком) — івораний гай-бу Петр ми вже говорили. Це — п'єса про Жінку в оточенні крутих рубак, дуже, як бачите, українська ситуація. «Наталка» — Україна, побачена очима солдата. Інакше, мовля, не могло бути, це традиція: починаючи від автора «Слова о полку Ігореві», всі наші найпомітніші письменники були якщо не цензи, то військовці — навіть Шевченка не минула ця доля.

Ось чому вони анінілись нежонатими, будучи здаті любити як небагато хто і піднимати любові — от вам Возний.

«Письменність, тес-то як його, для любови не єсть преткунівень» — казав він. Він помилявся. Це прірамі між двома світами. Наталка це розуміла краще. На відміну від Проні Прокопівни — от вам Возний.

«Письменність, тес-то як його, для любови не єсть преткунівень» — казав він. Він помилявся. Це прірамі між двома світами. Наталка це розуміла краще. На відміну від Проні Прокопівни — от вам Возний.

«Письменність, тес-то як його, для любови не єсть преткунівень» — казав він. Він помилявся. Це прірамі між двома світами. Наталка це розуміла краще. На відміну від Проні Прокопівни — от вам Возний.

«Письменність, тес-то як його, для любови не єсть преткунівень» — казав він. Він помилявся. Це прірамі між двома світами. Наталка це розуміла краще. На відміну від Проні Прокопівни — от вам Возний.

«Письменність, тес-то як його, для любови не єсть преткунівень» — казав він. Він помилявся. Це прірамі між двома світами. Наталка це розуміла краще. На відміну від Проні Прокопівни — от вам Возний.

«Письменність, тес-то як його, для любови не єсть преткунівень» — казав він. Він помилявся. Це прірамі між двома світами. Наталка це розуміла краще. На відміну від Проні Прокопівни — от вам Возний.

«Письменність, тес-то як його, для любови не єсть преткунівень» — казав він. Він помилявся. Це прірамі між двома світами. Наталка це розуміла краще. На відміну від Проні Прокопівни — от вам Возний.

«Письменність, тес-то як його, для любови не єсть преткунівень» — казав він. Він помилявся. Це прірамі між двома світами. Наталка це розуміла краще. На відміну від Проні Прокопівни — от вам Возний.

«Письменність, тес-то як його, для любови не єсть преткунівень» — казав він. Він помилявся. Це прірамі між двома світами. Наталка це розуміла краще. На відміну від Проні Прокопівни — от вам Возний.

«Письменність, тес-то як його, для любови не єсть преткунівень» — казав він. Він помилявся. Це прірамі між двома світами. Наталка це розуміла краще. На відміну від Проні Прокопівни — от вам Возний.

«Письменність, тес-то як його, для любови не єсть преткунівень» — казав він. Він помилявся. Це прірамі між двома світами. Наталка це розуміла краще. На відміну від Проні Прокопівни — от вам Возний.

Анатолій КОБЕЛЬНИК, «Голос України»

СОН У 33-РІЧЧЯ

«Дорогий учаснику конкурсу «Ілюстратори майбутнього» під номером 48. Поздоровляємо! Дуже високою оцінкою для Вас і Ваш робіт стало те, що Вас було включено до фіналу із сотні учасників конкурсу 1983—1984 років. Ваші роботи передують на світовій рівні».

Вас висунуто на обержання Великого призу. Те, чого Ви досягли, дивоєже.

Ви будете одним з великих талантів сучасності в нашому жмірі. Ласкаво просимо в світ Ілюстрації народної фантастики і жахів. Пробуйте робити те, що Ви робите. Це чудово! Ваші роботи єдині!

З найкращими побажаннями
Вільям Уорен,
Вашінгтон.

— Прочитавши цію листів (в газеті він виглядає із значними скороченнями. — Ред.), я подумав, що мене і, кимсь, слугувати. Не анік до анікос похвал, — розповідає молодий луганський художник Петро Швердіні. Але ось же бачу: до листа додава гарного ліноліта-сертифіката, він стверджує, що справді мені адресовані слова Вільяма Уорена, головною судді міжнародного журі, який організував конкурс на несь світ фонд Хаббарда.

Серед преміан Петра було немало художників. Малював дитя Петра. Дід по матері був червонодеревником. Золоті руни мав. З усіх сіл Вільнянського району, де мешкав, ішли до нього люди замовити меблі, пошити трамвай, пошити шуби. А ще дід любив грати на гармоні. Інший дід Петра клав печі, не клав — творив.

Петро, ще навчаючись у початковій класіс Луганської районної школи № 39, добре малював. За порадою вчителя Людмили Доноченко став аніліти художню школу. З часом закінчив загальний університет мистецтв імені Криворучки в Москві. Історичний факультет Луганського педагогічного інституту.

Малював багате. Але все не мів значимого свого шлеху. Був декоратором у театрі, аніямас різьбленням по дереву, підлавою рисом, анголоматіа мейлі, писав портрети. І постійно відчував, що кля не по тім дорозі, до аній дала бти саме дому.

Коли Петру Швердініу микомовілось тридцять три, йому приєднався двокожний сон. Він у сьєс адома. Риптом і роопітати, що анісіло на сплі, сьєс анісіло. Ісус Христос. Христос, а анім і Петро перетворюються в микомовіс дїтей. Вилітася, аніхадить золоті перстелі. Потім знову повертаються до злого нормального року. Аіку життя Петра і аіку смерті Христа. Петро сидить біля ні Ісуса, той пошлядає руку на його голову і дає благословення...

— Вранці я переживав несповторні почуття, — згадує Швердіні. — Все навколо здавалось переписаним, усе правдиво радало. Я різко змінився. Відтоді у моїх роботах стала домінувати релігійна, містична та історична тематика. Захотілось створити свою, оригінальну, не схожу на аікус іншу техніку. Друга алдразу помітти, що я став іншим.

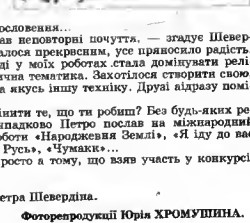
Але як об'єктивні оцінки те, що ти робив? Без будь-яких рекомендацій, маю не випадково Петро поспав на міжнародний конкурс до СІАА свої роботи «Народження Землі», «Яй до вас крає морок», «Кийська Русь», «Чумаки»...

— Не помилявся. Не просто а тому, що взяв участь у конкурсі. І відразу...

Луганська область.

На знімках: роботи Петра Швердіні.

Фотоперепродакції Юрія ХРОМУШІНА.

Італійська «Горація» про донецьку «Богему»

«У чарівному замку дунав гриміє одеска під, як виконавці «Богемі» Пуччіні Доночкіним оперним театром з України. Ця група мала великий успіх минулого припаду, і в цьому турне по Італії вона також перебуває на вершині своїх слави».

Це радий із зустрічі в італійській газеті «Горация» про щойно завершене турне донецького

колективу. За ініціативи дитя одесити показали стільки ж нистая і вкюди одержували офіційні запрошення на гастролі в наступному році.

Це була друга поїздка донецьчан до Італії. Тепер вони готуються до третьої.

Юрія ДОНОЧКИНО.

УСІМ 21 людині, і державна — присяга, коли її вітають зі святком. 24 серпня Україна відзначає третю річницю проголошення своєї державної незалежності. По-різному можна ставитися до цього свята, але Україна — суверенна незалежна держава, визнана світовим співтовариством, рівноправний член багатонаціонального співтовариства націй, організації, а отже, Держ. незалежності — це за статусом найгоголіше. В сьому, котрі знаємо, не начебача.

У цей святий потрійний був одеський козак: на тім свій розмові про «кращий світовий кривий зв'язок», «братський дружбу і любов» було зроблена спроба проголосити, як саме поставитися до нашого свята московські газети, де завжди чи не найбільше галасу про «зв'язки». І галасували: «Зв'язки серпня єр» («Известия»), «Російські зв'язки» («Російські весті»), «Важкі промовчати. Але в деяких ми знайшли матеріали, присвячені Україні. Вони свідчать про відсутність у нас спектру ставлення до України: від фріволядно-образливого, але все-таки доброзичливого, («Московський комсомолец»), до строби нестерпного аналізу («Незалежність газет») і до відвертого злорадства і скринялих перажи і, певно, дубами («Комсомольська правда»). Перейдемо до цієї строби ставлення чи до чогось заклакати, всім — І в Москві, і в Києві — треба прочитати написане і зробити висновки. І бути тес-тими розуміючи.

Нарешті камінем цієї нової політики, її символізм має стати новий широкомасштабний договір про нові принципи різносторонніх відносин між Україною і Росією. Його підписання намічено і навіть оголошено на кінець пересія — початок жовтня цього року.

У внутрішній політиці новий Президент отримав рішучу боротьбу організації законності та корупції у всіх сферах влади, зняв з роботи ряд надозначених міністрів із оточення Леоніда Кравчука, зокрема міністра внутрішніх справ Анатолія Васильєвича, міністра зовнішніх відносин зв'язків Олександра Спеліна, віце-прем'єра і міністра, які «видали» культурно-ідухольну сферу і демонстрували помитий крен у бік націоналізму та космополітизму. Слід відзначити, що в цьому Леонід Кучма знайшов і ще знайде підтримку в депутатах, а новий виток протистояння між парламентом і Президентом може початися через прагнення Леоніда Кучми підпорядкувати собі вертикаль виконавчої влади, позначеним на Кабінеті міністрів і закінчується сільським виконавчим Рад.

Серйозні зміни відбулися в житті нових політичних партій, кількість яких уже наблизилася до чотирьох десятків. В Україні сьогодні відбувається криза реальної багатопартійності і відчуження до старих політичних орієнтирів, які проявлялися насамперед у тому, що нові політичні партії не змогли не те що завоювати значну кількість мандатів депутатів парламенту, а навіть і сформувати якусь ділову парламентську опозицію. У ВР сьогоднішній коментарі згадана вище ліва коаліція, вона сьогодні і вітальне жіноче формальну багатопартійність в Україні. Підприємство до своєї перемоги на виборах,

партія справедливості, Партія демократії України. І, нарешті, про можливість створення єдиної партії або руху на одному з останніх теоретичних семінарів у Києві заявили ідеї і теоретиків лібералізму і лібералізму Володимир Лановий, Віктор Пилипенко, Володимир Пилипчук. Цей напрям сьогодні вказав не має жодної ідеології цієї республіки політичної партії, проте у його ідеї є і серйозна теоретична база, і достатні кошти, і найширше поле для діяльності — практично не зачеплений реформами державний сектор України.

Перешкодою для цих нових політичних ідей є й те, що вони не змогли бути тієюовою опозицією аладі, різною ідухольно засягли себе співробітництвом з офіційним Києвом, і що з результатом і галузямів реформ не було створено нові верстви власників, отже, немає широкої соціальної бази.

Серед економічних досягнень України до третіх роковин можна назвати, мабуть, тільки одне — ділячи цього року за даними Міністерства статистики, рівень інфляції був найнижчим за останні три роки і становив лише 2,1% (за даними даними — близько 4%). Сповідальності цього року й зростаючі ціни за сільськогосподарські зростилися в 1,7 раза, а в ліній, порівняно з червнем, ціни навіть знизилися на 1,6 пункту.

У ліній незмінними залишилися ціни на хліб і хлібопродукти, вартість ковбас, свиню рибу, молоко й деякі молочні продукти. Деякі продукти навіть подешевшали: масло — на 5,4%, молоко — на 1,1%, тютюнові вироби — на 1%, цукор і жіночий одяг — відповідно на 0,6% і 1,3%. Фабрично-лінійні вироби — майже на 7%. Зрости

КРАВЧУК ЗРОБИВ ВЕЛИКУ КУЧМУ

*Так фріволядно-образливо
назвав свій одес газету
«Московський комсомолец»,
добавив до нього підзаголовок:
«Третя річниця роз'єднання
України з Росією»*

Україна вже тричі проголосувала свою незалежність і щоразу незалежності не сприймали її серйозно. Для наших людей назва була важливіша за реальність. У слові «Україна» розписані західні аутентичні «окраїна», окраїна Росії. Волинці Київ оголосили про незалежність рівно три роки тому. Це тепер українське свято.

Україна йшла до своєї державності. Ці роки, ці ліній на країна вступили до числа рівноправних і достойних європейських держав. Українська незалежність у Кравчука взяв зі стелі, це творчий і неухильний рух. Але три роки тому цей глибинний рух одісляла комуністична верховина.

І Україна, і Росія могли отримати свою стрічку самостійності вступити в культурно-перетворюючий старий Союз на новий Співдружність. Це було цілком здійснене, якщо 20 серпня 1991 року було укладено союзний договір. Цей союзний договір виявився б ланцюгом, який тримав би Україну і Росію, не дотримувалися як слід, як не дотримувалися президентів інших держав. Навіть не було річ-другий цей союзний договір розірвали б або замінили новим, і тек миттєво розірвалися. Та й не — розпад Радянського Союзу йшов сам собою, відносно планово і мирно, з здоровим глуздом.

Український націоналізм, який підтримує в основному Збройні Сили України, вийняв мислити лише в чорно-білих тонах. Як удавалося, що українська державність захистити тільки Кравчука, хоч би який він поганий був, хоч би яка на ньому була клоняча спадщина. Вони думали: якщо Кучма — це християнська маршкетка, він фразу ж захоче відлучити Україну від російської імперії. Отож, «рухачів» самі не вірять у свою країну, самі недооцінюють глибокого стремління її народу та її нового президента до справжньої, а не показної самостійності.

«Московський комсомолец».

І рибку з'їсти

Відокремившись у самостійну й незалежну державу, Україна, мабуть, як і раніше, аважав попередні морські простори колишнього «єдиного тіла» російської імперії й своєї. Інакше як пояснити заходження в російські територіальні води в районі Камчаткі траулер-морозильника «Апатитов» під прапором українського флоту? Інакше як пояснити порушення в морських прикордонних окремої дивізії сторожових кораблів, розквартированої у Петропавловську Камчатського, щодо територіальних вод державного кордону Росії чітке визначення порушник — він і під державним українським прапором порушник. Як повідомили в прес-бюро Головкинського прикордонних військ РФ, траулер «Апатитов» затримано за порушення державного кордону і Митного кодексу РФ. Прикордонні сторожові кораблі «Воронський» застав його за перетягнутим рибної продукції. Як кажуть: рибка була дружною, а море й рибку, це вже, дурити, порізно. Самостійність, то самостійність до кінця.

«Комсомольська правда».

24 серпня — треті роковини державної незалежності України зустрічає її з новим парламентом і новим Президентом

Сьогодні, 24 серпня, Україна відзначає треті роковини проголошення Акта про державну незалежність. Цю дату країна зустрічає, переживши серйозні політичні й деякі економічні зміни.

До найсерйозніших політичних змін слід віднести те, що до свята України прийшла з новим президентом і новим парламентом. Отож, серйозно може змінитися як внутрішня політика, контрольована парламентом, так і зовнішньополітичний курс, кувираний Президентом. Новий парламент поки що контролюють ліви сім — Комуністична, Соціалістична і Селянська партії, що виступають проти економічних реформ. Ці сили під кінець літніх пленарних засідань прийняли рішення про зупинення приватизації під наглядом наведення порятку. Цей крок викликав адекватну реакцію як усередніх класів, так і поза нею. Про майбутнє приватизації в Україні тепер знають лише ті, до кого до цього часу не потрапив займисся «приватизаційний» штавок країну на латноамериканський шлях капіталізації. Приватизацію в інтересах народу, створення класу визначений строк. А в цей же час в різних країнах навіть припинено друкування українських наукових та інших книжок, плетів, згідно з якими громадяни України мали невідомо держави свою частину державної власності.

Новий Президент Леонід Кучма на виступі оголосив, що з його приходом починається якісно новий етап у зовнішній політиці, що характеризується тісним, широким контактом з Росією, що йде до державності України, інтеграцію України до СНД, відновленням розриваних економічних зв'язків з постсоюзним простором.

Відкрито скандуючи старі гасла, заклинаючи населення повернутися назад, до ковбас за 22 копійки.

Єдиним утишним симптомом для тих, хто сподівається на нові політичні партії, є обнадіяння, що намітилося, численних слабких і мало кому відомих партій за трома головними течіями. По-перше, після багатьох роколів і внутрішніх розходжень заговорили про об'єднання націонал-демократів, представників Республіканської (ВРП) і Демократичної (ДПМ) партій. Проте бач об'єднання з партією Вітчизна Черноволів — Народним рухом України — націонал-демократичний табір приречений на життя, бо за умов економічної стагнації і погіршення життєвого рівня людей розбуди України за національно-демократичним сценарієм серйозно дискредитовано.

По-друге, про об'єднання загоровили ліві й праві націонал-демократичні сили. Соціал-демократична партія, Трудовий конгрес України, Українська

сталина ціни у ліній спостерігалися в сфері послуг населенню — плата за ціни зростає на 11,6%. Особливо подорожчали зв'язок, зокрема міжнародні переговори — авіаліній, телеграф — у 5,4 раза, а також утримання діляч у дошкільних закладах — 4,4 рази.

Проте такі відносини стабілізації економіки в Україні дуже й дуже ілюзорні. Стало відомо, що депутати парламенту планують на осінній сесії підняти рівень малообіжності населення із 197 тисяч карбованих до майже 787 тисяч, бо раніше було прийнято рішення про значне підвищення всіх виплат самим депутатам. На думку заступника міністра праці України Надії Малиш, якщо такі підвищення відбуватимуться, то це спровокує вже восени зростання роздрібних ціни на основні види продукції у 4—5 разів. Надія Малиш заявила також, що сьогодні фінансування підвизначних соціальних виплат без емісійних джерел уже не існує, бо в першому лінійчій дефіцит бюджету становив 20% валового внутрішнього продукту, незважаючи на те, що депутати парламенту заборонили закон про бездефіцитний бюджет України на 1994 рік.

Усе це, схоже, підтримує думку багатьох політиків про те, що економічна стабілізація в Україні штучно підтримується для успішного виборів до нового парламенту і нового Президента і, можливо, напередодні 3-х роковин незалежності України справді сідатку.

«Незалежність газети»,
Малюнок Олександра
МЕРІНОВА.

Генерал-майор міліції Володимир БОРОДЧУК:

МАФІЮ АВРАЛОМ НЕ ЗМЕСТИ

3 дня прийматиме Указу Президента України «Про кейс-наслідки заходів щодо посилення боротьби зі злочинністю» йде третій місяць. Як виконувати цей указ? Що нового в діяльності міліції? Які проблеми висвітлює перші кроки у виконанні указу, зокрема на Волині?

На ці та інші запитання кореспондента «Голосу України» відповідає каталізатор управління МВС України у Волинській області генерал-майор міліції Володимир Бородчук.

Можна було б почати із статистики. Область наша невелика, та щодо злочинності, цифри, на жаль, «світлі». Після виходу указу ми провели більше сімдесяти операцій, в ході яких інвентарно більше півмільйона злочинців. Зокрема яких до десятка — організованих. Вилучено 60 одиниць вогнепальної зброї, понад 70 кілограмів наркотичних речовин. Викрито близько ста злочинів у сфері економіки, банківської та кредитно-фінансової сфери. Можна було б розповісти також про «винахідливість» і зухвальство окремих злочинців або їх групи. Ось, зокрема, чи, не нова сфера діяльності хангун. В області виявлено більше сорока фактів розкрадання грошима та секретарями виробничих діяльностей виділених на прове-

лення виборів коштів... Приклад іншого характеру: злочинна група з Ковеля, погрожуючи фізичною розправою, вимагала у глави фермерського господарства 20 мільйонів карбованців, крім того, злочинці тривалий час змушували фермера забезпечувати продуктами харчування сім'ю злочинної групи...

Можна, врешті-решт, повідати, скільки в області порушено кримінальних справ.

Однак хоч наголошати на іншому. Боротьба із злочинністю, — тим більше з організованою, — не аврал, тут

потрібна глибока і систематична робота. Новий указ передбачає тісніше поєднання сил правоохоронних органів. Злочинність породжена багатьма соціальними та економічними чинниками, і приборкати її можна лише спільними зусиллями громадянства. Мало на увазі не тільки місцеві Ради народних депутатів, керівники підприємств і організацій. Не так давно у нас в області було створено добровільне правоохоронне формування — Варта порядку, на той час подібним формуванням не надалося належної уваги. Однак життя підказує: це потрібна справа. Ми робимо все, щоб Варта порядку діяла в більшості населених пунктів. Воно адекватно допомагає міліції, особливо в охороні сіл у нічний час. І що надзвичайно важливо — активісти ведуть профілактичну роботу. Ми проводимо школи селян, збираємо робітників і службовців, спільно обговорюємо кримінальну ситуацію, визначено першочергові заходи щодо запобігання різноманітним правопорушенням. Це стимулює ріст злочинності, особливо на селі. Дні профілактики проводимо систематично, і ці заходи виправдовують себе.

Однак є сфери, де нам діяти дуже важко, і ми там часом не на висоті. Організована злочинність зарбалася у

специфічні шпартни — у сфері, де у нас немає належного професіоналізму. Власне, так, мабуть, не тільки у нас, Багато у правоохоронних організаціях відчувається гострий дефіцит фахівців з приватизації, банківської та кредитно-фінансової діяльності. А саме тут приємнішою чимало злодій.

Самим залученням спеціалістів з інших держав — думав, варто спеціально готувати таких фахівців.

Хочу сказати і про інше. Волинь — область прикордонна. Ми стали тісніше співпрацювати з митниками та правозахисниками. За останні місяці співробітники органів внутрішніх справ попередили більше ста спроб незаконного ввезення матеріально-товарних цінностей за межі України. Але це зомус шкідливе не аразкою. Варто, мабуть, виробити правовий статус прикордонної області, який би враховував і стимулював працівників органів внутрішніх справ. Скажімо, в оплаті праці, званих — як це робиться у наших польських сусідів.

Є і інші проблеми. Наші працівники застрягли за незаконне ввезення за кордон автомобілів з промишловими чи продовольчими товарами. Матеріали частіше за все отримують символічне покарання — невеликий штраф. Час прийняти відповідний закон, щоб не вивезли з України останнього.

Залисав
Богдан БЕРКЕТА.

Микола ГОРБАТ, «Голос України»

ПРИСМОКТАЛИСЬ П'ЯВКИ ДО ВАЖЛИВИХ ЕЛЕМЕНТІВ НАФТОПРОВОДУ

Закарпаття густо помережене сталевими трубами різних нафто-, газо- та продуктопроводів. Тут і добре знай «Дрибач», «Свізач», «Зрешчач» — «Ужгород» і інші ділянки їх обслуговування. Загальна довжина їхньої мережі в області понад 340 кілометрів, 190 з них пролягає в гірській місцевості.

ПЕРШІ труби знавчих майстрів закладали в 1974-76 роках. Причому прокороєними темпами тодішніх п'ятирічок. Отож не дивно, що після 20 років інтенсивної експлуатації продуктопроводів то тут, то там починають «фонітивати», зваляючись природи, нерозумно господарству значних збитків.

Один з найвідоміших аварій стався 13 березня нинішнього року на продуктопроводі поблизу с.Волошиця (Великоберезнянський район). Витікло понад 200 тонн дизельного палива, переважна більшість потрапила у прикордонну річку Уж, а звідти — до питного водозбору обласного центру. 14 діб блудали жителі міст через припинення централізованої подачі води. Вислідом аварії було збурення також річки Лямбурч та Болдур на території сусідніх Словаччини та Угорщини.

Продуктопроводами в області обслуговують ділі ділянки Рівненського управління «Прикарпаттрансгазпродукт». І якщо для усунення аварій вони ще так-сяк «обмудуровані», то для ліквідації їх пошкоджень, виявляють нех. Із арсеналу однієї з бригад — двох латвських бонів для монтування переноси на водних джерелах, а в Сувальському підрозділі і вони відсутні. Так само, як і інші необхідні специфічні техніки. Скажімо, за останніх аварій поблизу Волошиці було дуже «причепилося» довгося дозволу у словаків.

Із встановленням паливно-енергетичної кризи, паралельно з технічними несправностями мережі, спрацьовали бачення продуктопроводів стала організованої крадіжки. Сталеві магістри, мов левий державний підріп, мислять до себе нехитих на руки з сервісу людей. Так, а 10 автотранспортних торків соціалістичних аварій на трубопроводах 5 сталей з «допомогою» любительки покинутися за рахунок держави. Про одні з таких випадків хоч розповісти окремо.

Потужний паливоавтоматичний «Урал», як правило, ночеував у воді А.Кузьма адова. Саме його зазиріли в ярибали для нічної «операції» Г.Зявичач та І.Льхука. Підключили до неї й жуву останнього — В.Меринчука, котрий добре знав водія. І змовівшись, учоти-

реш викрали з продуктопроводу поблизу с.Кам'янка (Ужгородський район) 5 645 літрів солярки на суму понад 35 мільйонів карбованців. Крадієць продала за тверду валюту. Але, як відомо, апетит приходить під час їжі. Другу «ходку» запропоновано зробити сам воді А.Кузьма. Після чого приступили, а допомогою якого «присмоктались» до валютноносії труби, демонтували. І вважали, що замели слід. Прорахувалися. Оперативна група у складі працівників міліції та прокуратури знайшла крадіжів.

Чому зупинили саме на цьому автотранспорті? Тому, що організатори крадіжки Г.Зявичач та І.Льхука, носили міліцейські кашкетки. А коли до крадіжків нафтопродуктів вляються люди, які б мали їх охоронити, то це дуже гострий проєкт смертності! Лише в першому паріччі д.р. зафіксовано понад 30 випадків намісного пошкодження продуктопроводів з метою крадіжки.

Більшість зловмисників постає перед судом. Коштів мільйонери Г.Зявичач та І.Льхука, а також І.Генкевич та І.Беня, В.Воробок, Г.Мигалко та чимало інших крадіжів.

ОДНАК мст.Феміда слабо віддає «квіток» «яків». Перегладючи обласну пресу, чи не подиття читачу повідомлення про чергову крадіжку чи псування на продуктопроводі. Доходило навіть до логічних жести, коли «фахівець» цього бізнесу учнів під час «операції» вирішив ніччю церкешовитися, чи тече з труби жадина рідини. І звалив свічку. Вратувати йому життя лікарі не змогли.

Керівництво області зрозуміло в управлінні «Прикарпаттрансгазпродукт» з вимогами інвестиції на магістрах належний технічний порядок, подати про охорону. Але поки терпіння не узявся і спеціальна комісія держадміністрації вивнесла заувагу: припинити експлуатацію продуктопроводу.

У Рівному, врешті, скаменували. І представили проєкт «ліквідації» мережі. Те фахівець визнавали його таким, що не забезпечує кардинальних змін. І відправили на доопрацювання. А трубопроводів законсервували.

Закарпатська область.

Микола НЕЧИПОРЕНКО, «Голос України»

Згорів Грошев на грошах

Європейської слави дніпропетровському художникові-модельєру Євгену Грошеву довелося правду, що за часів його життя було виготовлено немало пам'ятних медалей в Україні, і за рубежом. Євгена, скажімо, залучали до виготовлення нової корони на шведського короля.

Повернувшись додому і знайшовши компаньйонів, Грошев узявся за виготовлення шведських крон. А що був доступ до пристойного технологічного обладнання, то фальшивомонети встигали викрабувати не лише десять тисяч монет (номіналом 10 крон), а й немало ізраїльських шекелів, срібних канадських доларів. Освоїв навіть випуск царських золотих монет, у тому числі й номінальною вартістю 25 карбованців, яких у царські часи було виготовлено не більше сотні штук.

Майстерних фальшивомонетників на гарячому спіймали не менш талановити у своєму ділі працівники тушного управління боротьби з організованою злочинністю.

Дніпропетровськ.

Михайло ВАСИЛАШКО, «Голос України»

Номер не пройшов

Необачку винахідливість проявив старший інспектор столичного дорожньо-транспортного управління Анатолій С. Шоправда, не в розлукуванні автопригоди, а навпаки.

Потрапивши з власним «Жигулями» в аварію, після якої він мавши зазнавши тільки номерні знаки, інспектор не побоявся. Швидше нагледів автомобіль таких саме номерів і колориту І. вкрав його. Навели домашні номери та й машину під вікнами відмінувати ДАІ. Нікому й на думку не спало шукати пропавшу саме тут.

Та для злодійів і в міліцейській формі настане час розплати. Останнього зупинило для кмітливості став Хмельницький. Його затримали інспектори дорожньо-транспортної служби Хмельницького управління ДАІ Олександр Ізасков, Анатолій Дузак та Олександр Канустяк. До столиці злодій повертався уже під конвоем.

Хмельницький.

Георгій ВОРОТНИКОВ, «Голос України»

Подорож із Одеси до Одеси

(Початок на 3-й стор.)

А культура? Дюк застав в Одесі «театр»: у колишній казармі уклали на чотирьох бочках дошки — вийшла сцена. Оркестр склалися з флейтиста трьохного батальйону та барабанщика міс-

кої поліції. Похилого віку актор, який грав молодих заліццянців, на час вистави позичав перуку в директора театру...

Градоначальник буде справжній театр — на 800 персон. І 1809 року відкри-

вав його. Будівництво іде саме в ті роки, коли Причорномор'я потерпало від жорстокої посухи.

Цього року в Прячорномор'ї теж посуха. А Руслан Боделав, на подив деякого, знаходить за потрібне зайнятися відродженням в Одесі... кінофестивалю «Золотий Дюк». Організують його на міжнародному рівні.

Нині в Одесі добрий десяток театрів, серед яких шедевр архітектури — оперний (споруджений минулого століття, до речі, лише за три роки — теж урок на сьогод-

ні), і відомих труп немало, й виконавці блискучі є. Та не можна не помітити й надлоти деякої провінційності, застою, що почали з'являтися у творчому житті міста. Отож «Золотий Дюк», інші подібні заходи, може бути, саме і змиють отой наліт.

Учора одесити на чолі з обраними ними керівниками міста і області взяли участь в урочистому відкритті пам'ятника Йосипові Дербасу на вулиці його імені, у покладанні квітів до

пам'ятників герою Рішельє і одному з його наступників, що правив саме в роки «порто-франко», Михайлові Воронцову. Сталося таке вперше за багато років. Це здається символічним.

...А закінчити цю сповідь хочеться усмішкою. Аркадій Аверченко у книзі «Одеські оповідання» описує такий епізод: ідучи пароплавом до Одеси, він дізнався, що один з його супутників — одесит. Отож зашптав:

— Хороше місто — Одеса?

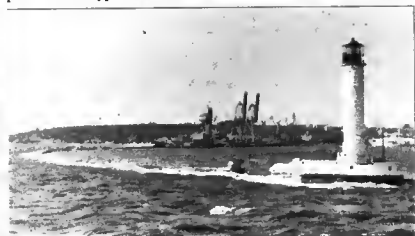
— А ви ніколи в ній не бували?

— Іду вперше.

— Гм... На вигляд вам років тридцять. Що ж ви робили ці тридцять років, що не бачили Одеси?..

Щоб не сказали цього й вам, дивіться яше «Дзеркало», у ньому — Одеса й одесити.

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО, Олександра КРЕМКА, Валентина ШКОДИ.

У КОЖНІЙ країні, певно, можна знайти щось таке — окремі місти, будиночок, легенду, прикрасу, — що запам'ятовується як символ її, її найприморшніша ознака. У Королівстві Нідерландів (чи, іншими, в Голландії) особисто для мене таким знаком став Мадурадо, декоративний пам'ятник цілій країні в кількох десятках хвилинних їзд від Гааги трамваєм.

Мадурадо — це містечко, збудоване зі зменшених в масштабі мастиків будиночків, королівських палат, приміщень бірки, ратуш, банків, торговельних центрів, філій різноманітних фірм. Чудернацьким містечком прокладені автостради, протікають канали, якими плавають катери; є луги, пасовиська, парки; крутяться знамениті вітряки. Поміж будинків, на вулицях і парках бачиш майстерно зроблених муляжів мешканців чужої країни, серця яких, як у казки про Гулівера в країні велетнів, походжають велетенської горобці, ворони та інші птахи, малознайомі моєму орнітологічному досвідцю. А це походжають і самі живі «велети» — тобто туристи, котрі звідусіль «їжаються» поглядом на Голландію в мініатюрі. Бо всі ці архітектурні міні-дубляжі — це найбагатіші місця з різних частин країни, серед яких — Роттердамський порт — морські ворота Європи, амстердамський аеропорт «Схіпхол», долина вітряків тощо.

Цей пам'ятник на честь сина, який загинув у другій світовій війні, збудував його батько, пан Мадуур, і подарував Гаазі. Міська мова розпоралася, щоб коїти на фірми, چه ім'я красується перед очима мільйонів туристів на макетах Мадурадо, платила за це. Тобто хочеш «поселитися» шось у міні-країну — плати. Приміром, у міні-аеропорту ми бачили літаки не тільки відомих «Дельти», «Люфтантз» чи місцевої «КАМ», а й фірми Ілгонзів, Франції, Китаю і навіть, насправді з Угорщини, Українських — нема ж! І нема проблем з утриманням містечка в належному порядку. Мало того, Мадурадо дає прибуток до місцевого бюджету.

І в цьому містечку справді, як у країні води, різноманітні, відображено Голландію і риси її народу. Шанобанне ставлення до пам'яті загинув, любов і до батьківщини в цілому, і до окремих її місць, підприємств і прагматизм без усякого примусу, а за загальним переконанням у доцільності, високоорганізована свобода, основана на елементарному практицизмі, на бажанні мати розумний хід з людської діяльності і на конкуренції, що має приносити користь.

Для голландців такий порядок — не диво. Так вільно, доповнено і в той же час практично аони організували все своє життя. І в політиці, і в економіці. Починаючи роботу ще, задовся, зі своєї влади, бо за 80 років (1568—1648 р.р.) жорстокості боротьби, зайнявшись з-під іспанської чужини, билися до закінчення чимдогого побилення з боку держави. Пам'ятаючи, що Північ Каласа стухав в море серце? Понад триста років голландці видобували й удоосконалювали модель державності, і цей процес, як мені говорили, чинив не має. В основі цього будівництва покладено класичний принцип поділу влади, урівноваженого механізму протидії і стримування відпочинку між будь-якої влади до домишування.

Сьогодні Королівство Нідерландів — конституційна монархія парламентського типу, на чолі з главою держави королевою Беатрис з династії Оранжій-Нассау. За Конституцією Нідерландів король — особа недоторкована, він призначає міністрів, підписує закони, проголошує і містерує призначення комісії короля до адекватних провінцій, є главою Державної Ради, яка обговорює кожний законопроект. Завдавало б, влада велика, але основна функція королівської влади — все-таки не в безпосередньому виробленні законів чи керуванні виконанням владою Радою міністрів. Король — це насправді гарант державності. І символ і найвищий арбітр, якого в свою чергу контролює парламент — двопалатний Генеральні Штати.

У парламенті — 225 чоловік. Перша палата — 75 депутатів, обраних непрямо, через Провінційні Штати. Друга палата — 150 депутатів, обраних безпосередньо виборцями. Інтереси Штатів контролюють дві палати королівської Ради. Роль міністрів через три свої права: складають разом з радою бюджет, незалежно від нього розслідувати будь-яку справу і отримувати на свої запити будь-яку інформацію про державні справи. Крім того, друга палата має також права на внесення мійні і доповнені до законопроектів і на ініціювання нових законопроектів.

Парламент — це для поліпартій місце для політичних баталій та остаточного «утраєння» позицій і щодо політики держави, і щодо діяльності уряду, який має формувати парламентська більшість, чи то однопартійна, чи то коаліційна. Вона висуває форматора, обирає його, формує уряд, а затім як призначає, так і звільняє прем'єр-міністр. Форматор здійснює консультації з

партіями щодо кандидатів міністрів, яких потім остаточно й затверджує королева (король).

Судова влада в Нідерландах цілком незалежна, очолює її Верховний суд, огорожений від «судейського абсолютизму» тим, що не може прийняти жодні законів, які суперечать Конституції. Прийняття таких законів там практично неможливе на нижчих інстанціях.

А унікальні конституційні чи інших владних криз замишує все той же прагматизм — якщо хочеш здійснювати свою політику, то треба змінити уряд, поперідики, а отже, якомога швидше створити свій кабінет. До речі, коли ми, група українських журналістів, були в Нідерландах, там саме відбулася зміна політичного спектра в парламенті. Вперше за останні десятиліття зазнала поразки «рожева коаліція». Партії праці та Християнсько-демократичної партії і новий уряд мола формувати нова — «фіолетова коаліція», яка ще сама мола утвердитися. Ми подивилися, мова, що змінювали політичний уподобання голландців, адже старі поведири керували добре, життєвий рівень людей підвищувався, основні показники господарського держави вражали і вражають навіть на ті інші

Володимир СКАЧОК. «Голос України»

Королівство організованої свободи, або Як у Нідерландах реалізували розумний прагматизм

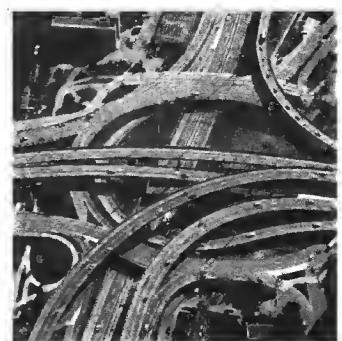
індустріально розвинених країнах. «Поповня» уся несподівана: «Вони правили дуже довго. Як у нас КПРС...»

Ось так. А взагалі-то вільнолюбні, практичні й підприємливі голландці знають його колорит і їхні форми політична чужина. Один з господарів, який супроводжував нас у Гаазі, показав пам'ятник людині, яка колись заради користі держави збільшила податки і так врятувала економіку, а затім і добробут людей. Але спешу громадяни вбили «нахабу» і тільки з часом зрозуміли, чому владний король поставив йому пам'ятника. А в після цієї розповіді найважливішою запитав: «А що зробили б люди з тим десятком, який у парламенті заперечив би приватну власність, приміром на землю, а тоді вишлю на площу до людей? Вони б його — теє?». Голландець відповів у тої менті: «Чому обов'язково на площі? Його могаи б і депутати, просто в зал...»

І жарті жартами, але для голландців приватна власність — недовгограма південна особистості свобода, взагалі всього укладу життя. Вітім, хоч як це парадоксально, приватними засобами виробництва а Голландія володіють дуже й дуже небагато громадяни.

Коли знайомишся ближче з тамтешньою структурою сучасного виробництва, зістемною соціальною організацією, то здається, що ми про соціалізм багато говорили, а вони, боячись цього терміну, як чорт лапани, його бубунали й удоосконалювали. Знову-таки з єдиною прагматичною метою — гармонізувати життя так, щоб людям не хотілося на барикади, а щоб вони мола спокійно займатися своїми справами. Хто чим. Сьогодні в Голландії зі ста чоловік працює лише шістьнадцять. Що виробляє, хто — споживає.

Система соціального захисту голландців для нас, кошиких громадян соцітару, яка так пишався соціальними завоюваннями, видалася доведеною до абсурду. Як вам, наприклад, такі дані: а Голландії окрім обов'язкової для всіх пенсії за віком (після 67 років), заробленої пенсії, а також соціального доплати в разі вимушеного безробіття або непрацездатності, є й такі

виплати — 8 відсотків від річного доходу безробітним виплачують на... відпустку, чистина його квартирати не має перевищувати третини місцевого прибутку, а різниця додає держава. Крім того є обов'язкової для всіх дотації на дітей, є можливість і право оголошити себе непрацездатним за власним бажанням, пройти медкомісію і затім усе життя жити на режимі безробітності (як саме — дивіться вище: з тими ж доплатами на відпустку).

Таким соціалістичним соціальним захистом, звісно, зумовлює великі податки на тех, хто працює, виробляє і заробляє. Це й зумовило зміну курсу: сьогодні Голландія на порозі урівняння соціальних витрат. Додає частіше дунає гасло: «Назад — до трудових місць». Плановано і зниження податків, бо практичні голландці теж не від того, щоб обурити «жааісавну» державу: вони елементарно, ніде не фіксуються, працюють на другій роботі і не платять податків.

А працювати в Нідерландах уміють. І роблять це якісно. Там не актуальні запитання на кшталт «А що вони їдять? З чого вони живуть?». Ми відвідали фермеру «Джоржа» ван дер Ланса, який тримає садівну фірму «Джорж БВ», де виробляє персь на 2,5 гектара засаджених овочами. Для боротьби з пікіаніями використовує тільки біологічний захист, тобто природні їхні вороги, і отримує екологічно чисту продукцію. Сам винайшов контейнер для збирання овочів, переобладнав оранжерею і сьогодні в нього за годину збирають 250 кілограмів замість ста, як є в інших фермерів. Розв'язав проблему прісної води, а Голландії прісної води — солоні, а А ван дер Ланс додумався до того, що збираючи прісну воду, акуратно закачує її на 30 метрів під землю і вона там тримається на шарі солоні. «Лася прийшла, ками дивився на склянку з чаєм і цукром: якщо не розмішувати, то згори — прісна вода» — каже фермер. За рік він збирає до 25 кілограмів прісної з надрного метру.

Голландці знають, що навожливий сит не любить аутсайдів, а отже, з ним треба конкурувати, щоб його вижити йти жити. Накаліше це можна зробити, ками робити все краще, швидше, ефективніше, якісніше. Ми відвідали автомобільнобудівну фірму «ДАФ». Знаєте, як вони борються з такими самими, як «Мерседес», «Рено», «Вольво» чи «Ікве»? Успішно, бо жеконструювали виробництво, відсікали все нерентабельне, запровадили найперсодівні технології, і сьогодні вантажники «ДАФ» за показниками випереджають європейські зимоги до екологічності дивуєтня на три роки. Якщо конкуренти ще тільки розв'язуватимуть цю проблему, а, приміром, з України в Європу через неї взагалі моуть не впусити вантажників, то «ДАФ» уже готовий і виробляти, і продавати. І так у них з усім.

Багато це дивного ми побачили в Нідерландах. А найбільше в їхній Асоціації підприємців і аспісави звання президента пана Віма Кайкенберга. «Які ми як журналіст бачили недовіль своєї країни?», Іх, окрім кайма, було названо три: по-перше, стресові ситуації від тему життя, матеріалізації бажань людей. По-друге, поступовий занепад моральних устоїв. І, нарешті, безробіття, зростання криміналу. «Коли не знаєш, що робити, ти чиниш найгірше», — сказав пан Кайкенберг, чим тільки підтвердив наші попередні спостереження, що держава пильнує одночасно за двома тенденціями: і підтримує свободу громадян, і вгражує зміни в настрої і масові свідомості в практичній політиці. Є в Голландії навіть цілком незалежний Національний консультант, який служить за взаємодієвідносинами влади і громадян. Щоб переконатися не було. Як тут не згадати, що відомий англійський письменник Торнтон Уайлдер кось написав: «Розумом перше за все рухає бажання неомієжної свободи, а це почиття незмірно супротивлює інше — панічний страх перед наслідками такої свободи». У Нідерландах, здається, цей парадокс усеують, шукаючи розумний баланс.

На знімку: одна з голландських транспортних роз'їздів «Кайнінгендерландів» у Роттердамі: як тут не відшукати, куди хочеш?

Мадурадо — місто Нідерландів.

Фото П. Хорре та Аерокамера-Хофмейстер. Київ — Амстердам — Гаага — Роттердам — Київ.

Христофор ГРУША, незалежний оглядач

і кандидат примхознавства

[illegible]

Любов до прекрасного

Вони поставили на стіл красиву погону і їли. Вони відбивали у пляшці свої очі, і кожен з них сидів дуже довго, доки теперішній пробовив дванадцять. Тоді старший з них — Хорошого потроху, — і сховав пляшку. Решта мовчки підвелися і розійшлися спокійно.

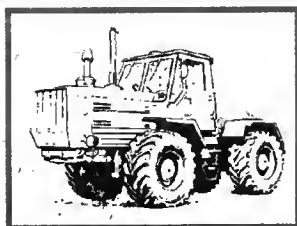
Малюнки сестрички Жені (теж лисенця).
Фото Ольги СЛЕПЧЕНКО.

ХТЗ Харьковский тракторный завод

предлагает широкий выбор традиционной и новой продукции

Тракторы ХТЗ — это:

- надежность, эффективность и высокая экономичность;
- высокая производительность;
- сервисное обслуживание и обеспечение запасными частями.

Т-150КА-05, Т-150К-05

колесный, сельскохозяйственный трактор общего назначения с гидрофицированной механической трансмиссией, переключаемой на ходу

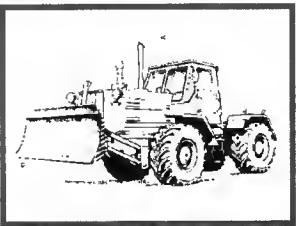
- мощность двигателя СМД-19Т.07, А.С.130.
- мощность двигателя СМД-62, А.С.165.
- тяговое усилие, Т3—4.

Т-150КА-06, Т-150К-06

колесный, сельскохозяйственный трактор общего назначения с механической трансмиссией

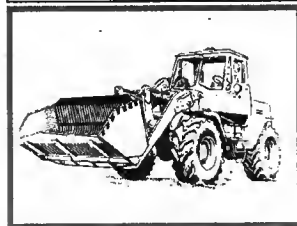
- мощность двигателя СМД-19Т.07, А.С.130.
- мощность двигателя СМД-62, А.С.165.
- тяговое усилие, Т3—4.

Т-150КД-05

колесный, сельскохозяйственный трактор с бульдозерным оборудованием

- мощность двигателя СМД-62, А.С.165.
- толкающее усилие, Е4000.
- рабочая скорость для бульдозерных работ, км/ч2,65.

Т-156А-01, Т-156Б-01

колесный фронтальный свеклопогрузчик

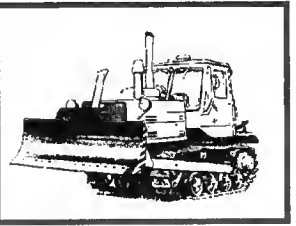
- мощность двигателя СМД-19Т.07, А.С.145.
- мощность двигателя СМД-62, А.С.165.
- грузоподъемность, кг2000.
- вместимость ковша, м³3.
- высота разгрузки, м3,9.

Т-150А-05, Т-150-05

гусеничный, сельскохозяйственный трактор общего назначения

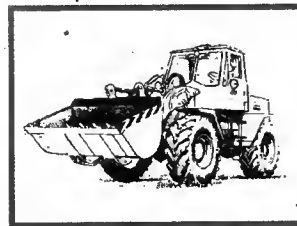
- мощность двигателя СМД-19Т.06, А.С.130.
- мощность двигателя СМД-60, А.С.150.
- тяговое усилие, Т4.

Т-150Д-05

гусеничный, сельскохозяйственный трактор с бульдозерным оборудованием

- мощность двигателя СМД-60, А.С.130.
- толкающее усилие, Е5000.
- специальная скорость для бульдозерных работ, км/ч3,68.

Т-156А-05, Т-156Б-05

колесный фронтальный свеклопогрузчик

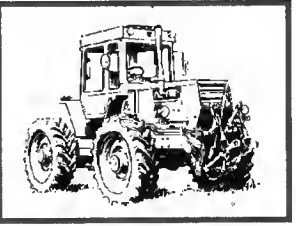
- мощность двигателя СМД-19Т.05, А.С.145.
- мощность двигателя СМД-62, А.С.165.
- грузоподъемность, кг3000.
- вместимость ковша, м³1,5.
- высота разгрузки, м2,9.

ХТЗ-120

палотно-пропашной трактор с механической трансмиссией

- мощность двигателя СМД-19Т.02, А.С.: I режим120.
- II режим145.
- тяговое усилие, Т3.

ХТЗ-121

палотно-пропашной трактор с гидрофицированной механической трансмиссией, переключаемой на ходу

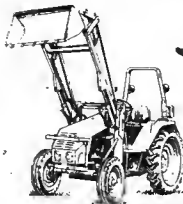
- мощность двигателя СМД-19Т.02, А.С.: I режим120.
- II режим145.
- тяговое усилие, Т3.

Применение на тракторах семейства Т-150 нового двигателя СМД-19Т обеспечивает потребителю следующие преимущества:

- экономии топлива от 5% до 35% в зависимости от выполняемых работ;
- улучшение условий труда за счет однокаскадного пуска, снижения вибрации и шума;
- повышение надежности трактора;
- уменьшение трудоемкости технического обслуживания;
- снижение цены трактора от 3% до 6%.

Т-25ФМ

сельскохозяйственный универсальный трактор
- мощность двигателя Д21А1,27.
А.С.150.
- тяговое усилие,650.
КГС

Т-25ФМ

сельскохозяйственный трактор с погрузочным
оборудованием ППТ-Ф-0.15-127.
- мощность двигателя Д21А1, А.С.150.
- грузоподъемность, кг0.1-0.15.
- вместимость ковша, м³2.
- высота разгрузки, м2.
- сменное оборудование: крюк с траверсой,
вилы, увеличенный ковш, вилочный захват

XT3-3210

сельскохозяйственный универсальный трактор
- мощность двигателя Д-2500Т-БФ,32.
А.С.700.
- тяговое усилие,700.
КГС

Т-012

сельскохозяйственный, малогабаритный,
универсальный трактор для механизации работ
в садах и огородах, заготовки кормов и
транспортировки грузов
- мощность двигателя СК-12,12.
А.С.200.
- тяговое усилие,200.
КГС

XT3-1410

сельскохозяйственный, малогабаритный,
универсальный трактор для механизации работ
в садах и огородах, заготовки кормов и
транспортировки грузов
- мощность двигателя 2ДТ,13,8.
А.С.200.
- тяговое усилие,200.
КГС

Тракторы поставляются с наборами сельхозмашин
производства ХТЗ:

Для Т-012**Полуприцеп ПТС-Т-05**

- грузоподъемность, кг500
- объем кузова, м³0,37
- масса, кг127

Плуг ПМ-20

- ширина захвата, м0,2
- глубина обработки, см15-18
- рабочая скорость, км/ч3-4
- масса, кг33

Культиватор КП-11

- ширина захвата, м1,1
- глубина обработки, см10-15
- рабочая скорость, км/ч5-7
- масса, кг65

Навеска борон БН-135

- ширина захвата, м1,35
- глубина обработки, см6-8
- количество борон, шт3
- рабочая скорость, км/ч7

Для Т-25ФМ**Полуприцеп ПТС-15-30**

- грузоподъемность, кг1500
- объем кузова, м³1,9
- масса, кг800

Плуг ПН-2-25-06

- ширина захвата, м0,5
- глубина обработки, см20
- рабочая скорость, км/ч4-6
- масса, кг130

Культиватор КОН-26-06

- ширина захвата, м1,75
- глубина обработки, см6-12
- рабочая скорость, км/ч5-6
- масса, кг200

Навеска борон НБ-5-06

- ширина захвата, м5
- глубина обработки, см5
- количество борон, шт12
- рабочая скорость, км/ч330

Заявки принимаются

от организаций и физических лиц / фермеров /

Адрес завода: 310007, г. Харьков Московский проспект, 275

Телетайп: 125221 «ТРАК»

Телефоны: /0572/ 95-22-60; 93-51-79; 95-76-42; 93-01-69

Телефакс: /0572/ 94-17-60

ИТАЛЬЯНСКИЕ МАШИНЫ И ОБОРУДОВАНИЕ ДЛЯ УПАКОВКИ, ИЗГОТОВЛЕНИЯ УПАКОВОЧНЫХ МАТЕРИАЛОВ И ТАРЫ

Республиканский центр выставок и ярмарок **PACKUKRAINA '94** (5 - 9 сентября 1994 г.)

На стенде ICE павильон 9 можно получить следующую информацию:

KRONIMPIANTI S.R.L.
KRONIMPIANTI C.P.L.
 Адрес: Via L. Bizzanti, 3
 40010 SALA BOLOGNESE (BO)
 Тел. 051-6614010 Факс 051-6814543
 Телекс 521115

Продукция: Машины и оборудование для разлива напитков и пищевых продуктов.

SERAM Divisione Packaging di paesi s.r.l.
SERAM Divisione Packaging di paesi s.r.l.
 Адрес: Via Giulio Natta, 2/A
 43100 PARMA
 Тел. 0521-607495, Факс 0521-607488

Продукция: Упаковочные машины и оборудование

SYSTEMPACK S.R.L.
SISTEMPAK C.P.P.
 Адрес: Via Gobetti, 156/b
 41058 VIGNOLA
 Тел. 059-763221 Факс 059-785058

Продукция: Электроприводная машина для упаковок.

A.B.I. S.R.L.
A.B.I. C.P.L.
 Адрес: Via Italia Bandiera, 10/A
 40050 MONTE S. PIETRO (BO)
 Тел. 051-969227 Факс 051-969316

Продукция: Машины и оборудование для этикетирования.

AMOTEX
AMOTEX
 Адрес: Via Piemonte, 5
 40069 Zola Predosa (BO)
 Тел. 051-758757 Факс 051-751144

Продукция: Автоматические машины для упаковок гигиенических адсорбентов и различной штучной продукции.

SITMA S.P.A.
SITMA C.P.P.
 Адрес: Via Vignolesse, 85
 41057 SPILAMBERTO (MO)
 Тел. 059-764257 Факс 059-782160
 Телекс 510260 SITMA I

Продукция: Автоматические оборотные машины (с использованием пластмассовых лент).

TEMA TECHNOLOGIES AND MANUFACTURING
TEMA TECHNOLOGIES AND MANUFACTURING
 Адрес: Via Carmona, 7
 20151 MILANO (MI)
 Тел. 02-38011164 Факс 02-36011170

Продукция: Машины и оборудование для производства мыла.

OMAG S.R.L.
OMAG S.R.L.
 Адрес: Via Colombo, 6
 47038 CATTOLICA (FO)
 Тел. 0541-950844 Факс 0541-953913
 Телекс 583480 OMAG

Продукция: Изготовление и установка машин для автоматической дозировки и упаковки.

F. P. PACKAGING MACHINERY S.R.L.
F. P. PACKAGING MACHINERY S.R.L.
 Адрес: Via degli Artigiani, 1
 35025 CARTURA (PD)
 Тел. 049-9556299 Факс 049-9555452

Продукция: Упаковочные машины, оборудованные электронным микропроцессорными системами.

Для получения более полной информации просьба обращаться:

ICE Kiev - Отдел по развитию торгового обмена Посольства Италии - Адрес: 252023 г. Киев ул. Госпитальная, 12 - Тел. (044) 224-1655 Факс (044) 224-8113 Телекс 131282 ICE IU

Ambasciata d'Italia Sezione Sviluppo Scambi (I.C.E.)

Посольство Италии Отдел по развитию торгового об

Ч.Е.

ПРОТЕХНИКА
 До уваги керівників
 сільськогосподарств та фермерів!
 Підприємство виготовляє та реалізує комплектні
 машинні комплекси та устаткування для переробки
 сільськогосподарської продукції.
 Тел. 416-52-65, 212-85-68, 229-31-41.

**Торговий
 дім
 Пром**
 приймає заявки на 1995 рік
 і реалізує
 в 1994 році обладнання для
 переробки сільськогосподарської
 продукції.
 Тел. 213-81-73;
 факс 213-86-60.

Бартер!!!
 Пропонуємо постійно:
 .. робочий одяг
 .. робоче взуття.
 Приймаємо: - продукцію сільського
 господарства
 Забезпечуємо доставку на місця.
 Київ, об'єднання «Ганг»,
 тел. /044/ 294-60-14, 296-65-36, 296-48-66.

Інформаційне повідомлення про наступну передплату акцій відкритого акціонерного товариства з іноземними інвестиціями «Українська агропромислова інвестиційна компанія»

1. Фірмова назва: «Українська агропромислова інвестиційна компанія».
 2. Мета та предмет діяльності Компанії. Метою діяльності Компанії є розвиток ринку цінних паперів, залучення інвестицій в пріоритетні напрямки економіки Придніпровського регіону, отримання прибутку та реалізація за його рахунок соціально-економічних інтересів акціонерів Компанії.
 Предметом є діяльність з випуску та обігу цінних паперів, у тому числі приватизаційних; інформаційна, науково-дослідницька, рекламно-видавнича, консалтингова, маркетингова, соціально-економічна та інші види діяльності, пов'язані з приватизацією, інвестиціями, акціонуванням і обігом цінних паперів.
 3. Засновниками Компанії є українські юридичні та фізичні особи, а також американська юридична особа.
 Засновники роблять внески до статутного фонду Компанії у грошовій та натуральній формі (поліграфічне обладнання, комп'ютери та оргтехніка).
 4. Передбачуваний розмір статутного фонду: 3 000 000 000 (три мільярди) карбованців.
 5. Випущення про випуск акцій прийнято зборами засновників Компанії (протокол № 2 від 8.08.1994 р.). Метою емісії акцій є формування статутного фонду Компанії за рахунок грошових та майнових внесків засновників, а також за рахунок грошових надходжень від власного продажу акцій.
 6. Плановий обсяг першої емісії акцій (тридцять тисяч) акцій.
 Номинальна вартість однієї акції — 100 000 (сто тисяч) крб.
 Знак і категорія цінних паперів: прості іменні акції.
 Емісія проводиться серією А-1 за номерами 00001-30000.
 7. Передплата акцій Компанії проводиться за адресою: м.Дніпропетровськ, вул.Комсомольська, 33.

8. Початок передплати акцій — 12 вересня 1994 р., закінчення передплати — 15 вересня 1994 р.
 9. Установчі збори за результатами передплати плановано провести 16 вересня 1994 р. за адресою: м.Дніпропетровськ, вул.Комсомольська, 33. Голосування на загальних зборах акціонерів проводиться за принципом: одна акція — один голос.
 10. Акції розповсюджуються за курсовою вартістю, що встановлюється на підставі вивчення попиту.
 11. Особи (юридичні та фізичні), що бажають придбати акції Компанії, повинні внести на рахунок одного із засновників — українсько-американського підприємства «Інформаційний центр «Куратор» (розрахунковий рахунок № 467736 у Правобережному відділенні АІП м.Дніпропетровська, МФО 305367), не менш як 10 відсотків вартості акцій, які вони передплатили, після чого засновники виводять їм письмове зобов'язання про продаж відповідної кількості акцій.
 До дати скликання засновницьких зборів особи, що передплатили акції, мають виступити з урахуванням попереднього внеску, не менш як 30 відсотків номінальної вартості акцій, після чого їм виводять тимчасове свідоцтво.
 12. Акціонер Компанії в строки, встановлені загальними зборами, але не пізніше як за рік після реєстрації випуску акцій, зобов'язаний сповна сплатити вартість акцій, які він передплатив.
 У разі ісплати у встановлений строк повної вартості акцій акціонер сплачує пеню у розмірі 0,5 відсотка від суми зобов'язаності за кожний прострочений день.
 13. Акції виводять акціонерам тільки після повної сплати їх вартості.
 Акціонером може бути виданий сертифікат на загальну вартість належних йому акцій з підписами і печаткою Компанії.

14. У разі ісплати акцій протягом 3 місяців після встановленого строку з п.12 строку Компанія має право розірвати договір про передплату акцій. При цьому особи, які передплатили акції, повертають 30 відсотків внесеної ними суми.
 15. У разі відмови від випуску акцій акціонерне товариство вважається неіснуючим, а особи, що передплатили акції, у 30-денний строк повертають внесені ними суми.
 16. У разі якщо передплата акцій перевершить розмір планованого розміру статутного фонду, засновники відхилляють заяву передплати і в 30-денний строк повертають внесені суми. Випуску передплати проводиться згідно з передіумом передплати і закінчує передплату.
 17. Акціонер має право без обмеження у часі й кількості продати Компанії або переплати у шляху на власний вибір і сплатити акції. Акції передать шляхом повного ісплати.
 18. Власник акцій Компанії першої емісії має повнощогове право на придбання акцій наступних випусків.
 19. Статут акціонерів здійснюють за рішенням загальних зборів Компанії. Не більше як один раз на рік шляхом переказування коштів на рахунок акціонера або іншим шляхом.
 20. Можливі чинники ризику, що можуть вплинути на діяльність Компанії:
 - нестабільність економічної та політичної ситуації в країні;
 - радикальні зміни законодавства;
 - неспасадність дій органів влади та управління;
 - затримки у реалізації державної та місцевих програм приватизації;
 - інфляційні процеси.

У ДОРОЗИ

Пуп землі

Правду люди кажуть: не шукай біди, бо вона сама тебе знайде. От і міноу тріпотіла. Написався зять: давай, каже, бетуку, до міста гайнемо, по крамничих, базарах поштоваємося, мо' що й купимо.

Одне слово, умована зять. Побігли. Та на мене якесь жаро напало, неформіро трієла ліхомані, немощ чорти зі мною кепують гру звятили. Зять, почувшися за аутом, запропонував перестати на задні сидіння. Там, каже, й сидіти просторіше, а вже як буде нисала терити пропенцію, то й прилягти можна.

Послухався. Пересів. А воно аявляло не на краще, а на гірше. Але вже не хотів турбувати зять. Тримався. Кидало мене так, що головою дашка літала. Пріліг на сидінні, а трієсуча, будь вона неседа, кидала з одного кута в другий так, що я вже боканіччя прихладався до лобом, то т'ям... Піклав, було, під голову руку, то шиколотки позбивав. А вже коли до міста бігали, то на підлозі між переди́ми й задні́ми сидіння́ми приземлявся. Засіло мене і з сидіння і з грудей. З хвилями завивання піднявся. Але кидало мене не було простору. Лесаж тиснемо.

Зупинив зять свої "Жигулі". Розгледівся сидіти. Зять, каже, знає, що аїт подумав, але побіла, маю сніг. Долінула до мене схлипований голос:

— Бетку, де він?

— Тут, — відповів, — між сидіннями на підлозі відпочиваю, згнітало для себе місце облюбував.

Зупинив він з машини, пікравши дерзати, допоміг, дакувати йому, зхистися й мені на ноги, вилізати з машини.

— Холімо, — мовить зять, — до гастроному.

— Ні, — відповів, — Ти спочатку піди́нка мене додому-небудь відсиди, а потім сажай по торговельних точках.

На щастя, несподівів жув заводський медлук. У приймалішні виниклається черга до лікаря. Але допри лобом пропустили мене без черги, бо вже тіло мене витанцюнувало, а з лоба ще й кроки крапала.

В кабінеті був не лікар, а лікарка. Така симпатична, балачка.

— Хто не нас так гарно розмалював? — питає.

— Сам. Несподіваний з мене художник, еге ж?

— То розгледіться.

— Неурочко, — кажу, — я перед чужими жінками ніколи штани не спускав.

— Переді мною можна. Я лікар.

Довелось поступитися сором'язливості. А коли до сидіння прилегли, поприрешували, ранки зеленіючі пофарбували, то я й признався:

— Не пропасаєш мене dokonati хотіла, а дорогі наші.

Та на їх ремонт, — провила лікарка свою об'явину, — великі гроші усі підприємства, установи перероблюють, чималі суми з аланких кишень аланських автомашин аносять саме на ремонт дорог.

— Еге, — кажу, — і з грошей щось шороку крупленьку суму беруць.

— То до ж вони, ті гроші, діваються? — зашкварено мовила лікарка.

— Я не знаю, і мабуть, ніхто не знає, — відповів.

Моя відповідь пі шиком задовольнила.

Подоум повертався вже не на сидінні, хоча зятьок обидва приїздили мене надійно, щоб живим до сінт допривати. Я погодився не сісти в машину, а лягти між сидіннями. Там менше кидав. Воно, може, й не менше, але сам, а разом з машиною. До того ж зятьок, дес, у бабачку розкопан засмалювану фуфайку. Лесаж ото я на фуфайці та й думав: з дофотного металу кепалують сам машини. Вони рипають, сторчака в ямі, ревуць, стогнуть, скриплять, чмокають, гартуват, але анібавляють з них. І що лигусь: лугує далі.

Тепер машинною пікуди не біжало. І а далеку дорожку не зривався. А біжуві відшави своїми ногами долаю. Так надійшав. І перед чужими жінками сорому не треба показувати.

Василь ГРУШЕНКО.

Річне.

Посміхніться

Мал. Сергія ФЕДІКА.

Монологи

ДИСТРИБ'ЮТОР

Я — дистриб'ютор. Хочете знати, що це таке і з чим його їдять? Сказати? Ага, розбігся. Тепер безплотно нема, за інформацію наслідки платити. Я, наприклад, свого малого зваляв: «Юрку, хто приходить до мами, доки мене вдома не було?» А він мені: «За інформацію треба платити». «Яку інформацію?» — «Ціну, отож давай долари». І дав, хай з дитинства звикав до справжніх грошей, «то хто був у мамі?» — «Приходила навабабус». — «Ах ти, шантажисте, агов віддай долар!» Він мене обзавав ректиром. У першому класі, а так і ситіше іншими словами.

Отже, тепер за все наслідки платити, бо вже й до не з Саріні забрав приклад ринку. Сіє нових з'являється. Я вдома, прикорм, принципал. Не просто гадаю, хе-хе-хе, а принципал. Майже принц дитячий. Так дитячий, бо до своїх дружин — «дай, до сусяки» — «дай і до коханки» — те саме, і далі і вже маю гроші на підліт.

Василь БАВІЙ.
Івано-Франківська область.

Отакіт

КУДИ ЙДЕМО?..

Нині аїт реується до ринку. Скрізь тільки й чути: ринкові відносини, ринкова економіка... І тільки а сепі Бабаніч Уманського району, що на Черкащині, цей самий ринок нехотує. Мають власну, окремішню, думку стосом свого майбуття. Як у тій прилоділі про лоричку. Котий сам-один шлюа у ногу, а вса рота так і не змогла потрапити а ногу. При а їдді до сета у ані праматі ситіє стрієлє стаз з гордим написом «Бабанічський радгосп «Шлях до комунізму». І шоби нікто не подумав, нбй тут акрелась помилка, наліє так само дивно дублювано при анізді із Бабаніч. Його шовениці дідфарбоуять до блиску.

Скільки років біжув через Бабанчу, аона коруча звареном маршутром — до комунізму.

Шовпрада, у бабанічських магазинах жув лоричку полиці, як і там, де не крокують до комунізму, а на що аїрська туди лопателі, гроші деруть не менші, як і на ринку.

Василь ШКОЛЬНИЙ.

Римовані стілки

Небезпечний закон

Якби думаєш, Гордію, — Клиб сусіда став питати, — щоб помешчало згодів. З чого треба прохати так? Кажуть, десь а хвістї країні Крадучи витинають країні. Можливо б той закон і нині. Можб вносити для науки?

А Гордію анічава лемичка:

— Горіють тебе не гоже.

— Нам з тобою, друже Климе, Той кохав, моє кара божо.

Той кохав, дурний плесни. Сієна з овей шоби попуду.

Пам'ятаю закон твоїй, — Нині когосп безсумні буде...

Василь КРАВЧУК.

Жарт номера

Ми не любимо скаржитися на труднощі, ми любимо їх створювати.

Сашко ЛЮК.
Мал. Сергія ФЕДІКА.

Побутосе

Хитромудра деталь

Після я недавню електронний годинник до ремонту! майстері.

В годиннику звилка на циферблаті аїа цифра (перша, якщо рахувати зліва направо), але він нині без цієї цифри — від крапачиків авторів відлучились звилки.

Ковісик, з участі приймавлиці та майстра, будь оглянуто і перерешено годинник:

— А він у вас падав?

— Падав.

— Скільки разів?

— Один.

— А з якої висоти?

— Приблизно п'яваторів.

— А на яке місце падав, тверде чи м'яке?

— На килимову дорічку.

— А який обком падав?

— Не помігав.

Я почав ляска неруваїт, очевидно, комбасе не задалав. І запитує, більше не задалав.

— Завичай, глушав з ладу... І назвала таке слово, що я і не запам'ятав. Також сказав, що варієт цієї деталі і ПДВ обійдеться, а 4300 руб. Я погуляв потилю, зі злістою журбою годинник а сумку.

Пригадую лише, що цю хитромудру іпотомнею слово, яке іменувало деталь годинника, складалось з двох частин: перша частина на означала назву кобаси зі сьайських тварин чи птиці, а друга частина, це вже добре пам'ятаю, закінчувалася на «ктор».

Вдома почав виполітати пригадувати це слово, перебрав у

пам'яті назви майже усіх сьайських тварин, птахів, додаючи до них закінчення «ктор»: куроктор, козуктор, свиноктор, бараноктор, лодатоктор, тусектор, шовектор. Шовектор те і паренті пригадав — індикатор. Висміхув годинник з лоподжежним індикатором в електромоторі і власним очам не повірив — годинник показував усі чотири цифри, а попередні мимогідні від крапачиків працював нормально, як до паління.

Шовпрада, годинник після того став дуже чудливим. До шов. Тільки-но аїака береться підняти цим тоном з'ясувати родинно-побутові стосунки, цифри на циферблаті починають дуже мимогідно, щось тріпотіють та голосно-мудре, повністю заглушаючи голос жінок.

За трикотика та гудіння нагадують мені часи, коли в СРСР глушав передачі «Голосу Америки» та інших зовнішніх радіостанцій. Завдачу цього безсінного годиннику у аїагні задувала тиша та спокій. Як то чудово-річ — годинник без індикатора! Винискувало б таких годинників виробництво побільше. Як би моментально розсудували майже усі одружені чоловіки. Я б сам купив це два таких годинники, щоб один поставити у кухню, а другий — у спальню.

Марко ГОЛЕНЬОВСЬКИЙ.
Львів.

Міні-проза

НОВИЙ СУСІД

— Послухай-но. Федосіно,

що я тобі зараз розповім!

— Ану, ану!

— Наш новий сусід з 39-ї квартири кобасу куло.

— Брешеш!

— Щоб мені з цього місця не зійти, Федосіно! Ось такий шматт! Ні, навіть от такий!.. Напелене, кілограм, якщо не даа, або й шиків п'ять!

— Брешеш!

— Ось тобі хрест! На апасні очі бачила!

— А мені він, чесно кажучи, одразу не слодобався! Пам'ятаєш, я тобі хотіла сказати, що тут справа теж, кобасу купує, то напелене, — бізнесмен і наркоман!

— І рокей!
— От-от! Господи, як тільки таких людей земля несе!
— За ним тепер треба лийнувати! І з його сином. Його анічав! — бешкетник, дачник і скаржливий головоріз. Це, міх-іншим, ані кобасу ні!
— Та ти що!
— Щира правда!
— Задала еге, клятий склероз! Це ж я його пороспаса купує, що кобаси! Внора а мені і боїла голова. І не хотіла стояти а черзі. Ось а його й посла-ла. Це все одно твоя правда — сидіти пильнувати та й пильнувати!

Олександр ПЕРНЮК.
Кіровоград.

ГРОС **Закони**

Засновник — Верховна Рада України.
Видаєць — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Києві-17,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДІЧКО.
Редактори: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОСЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНЬСЬКИЙ, В. СУДІЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 8.

• ТЕЛЕФОН: для дозвонів — 441-88-23;
• ТЕЛЕФАКС: 224-67-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
• РЕМОНТ ІНФОРМАТИКИ.
• Листуватися з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідітво про реєстрацію періодичного друкованого видання —
КП № 1 від 18.09.1990 р.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель.
• Редакція не забирає подієві повідомлення авторів публікацій.
• За точність виконання замовлення відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень.
Прієрз невідій і поштові адреси редакції: Київ, 252047, м. Києві-17, вул. М. Грушевського, 5. Тел. 531167.

Ковісаті друку відзначені:
Прієрз Українськ.
252047, м. Києві-17,
проспект Пармєнськ. 5А.
12 3 4 5 6 7 8 9
С. 531167.

Газету надруко і астервано а комп'ютерному центрі «Голосу України».